

JEŽÍŠ

SYN BOŽÍ

PRAKTICKÝ STUDIJNÍ PRŮVODCE

”

Bůh, který stvořil lidstvo,
má v úmyslu zachránit lidstvo zevnitř,
z naší genetické říše,
ze strategické pozice ‚Syna Božího‘,
který se narodí v Adamově
rodové linii,
aby odčinil Adamův pád.“¹

Ty Gibson

O AUTORCE | 5

JAK CO NEJLÉPE VYUŽÍT TUTO STUDIJNÍ PŘÍRUČKU | 6

ÚVOD | 8

KAPITOLA 1 | 10

K čemu jsme byli stvořeni

KAPITOLA 2 | 18

Synové Boží: Plán se odhaluje

KAPITOLA 3 | 26

Ježíš, Syn Boží

KAPITOLA 4 | 34

Ježíš, Syn v evangelích

KAPITOLA 5 | 42

Ježíš, nový Adam

KAPITOLA 6 | 50

Ježíš, Syn člověka

KAPITOLA 7 | 58

Syn odloučený od Boha

KAPITOLA 8 | 66

Žít, pro co jsme byli stvořeni

MOJE POZNATKY | 74

MOJE BIBLICKÉ TEXTY A MOJE MODLITBA | 77

TIRÁŽ | 78

ODKAZY | 79

O autorce

Lynette Alcock Yoon je učitelka angličtiny, spisovatelka a bývalá rozhlasová moderátorka. Vyrůstala ve třech zemích – ve Velké Británii, USA a Laosu – a v současné době žije v Jižní Koreji, kde potkala svého manžela.

Má bakalářský titul v oboru anglické pedagogiky a magisterský titul v oboru aplikované lingvistiky. Lynette ráda čte, objevuje nová místa a navštěvuje kavárny.

Často píše o tom, co ji Bůh naučil během jejího života v zahraničí, a povzbuzuje druhé v jejich mezikulturních zkušenostech. Je pro ni těžké definovat jedno místo jako svůj „domov“ a o to víc je vděčná, že tím hlavním místem, kam patří a kde se cítí nejlíp, je prostor Boží lásky.

Lynette se při psaní této studijní příručky nechala inspirovat texty Tyho Gibsona, které najdete v jeho knize nazvané, *The Sonship of Christ*.

Jak co nejlépe využít tuto studijní příručku

Tato příručka je víc než jen plán čtení – je to pozvání k znovuobjevení toho, kým jste v Božím velkém příběhu lásky.

V průběhu tohoto studia budeme sledovat příběh smlouvy – od stvoření až po vykoupení – a spatříme, jak Bůh po generace pracuje na obnovení naší pravé identity jako svých synů a dcer.

Níže uvádíme několik nápadů, které vám pomohou odnést si z těchto úvah co nejvíce.

Tip 1 – Modlitba a deník

Každou kapitolu začněte modlitbou. Pamatujte, že modlitba „je otevření srdce Bohu jako příteli“¹. Proste tedy Boha, aby vám otevřel srdce a ukázal vám něco nového o své lásce.

Udělejte si svůj čas modlitby s Bohem výjimečným. Vedte si modlitební deník, do kterého si zapisujete své modlitby, myšlenky nebo otázky. Zaznamenávejte si, co vám utkvělo v paměti, co cítíte, že vám Bůh říká, a jednu věc, za kterou jste každý den vděční.

Tip 2 – Modlitba dne

Každá kapitola obsahuje Modlitbu dne, která vám pomůže zaměřit se na téma daného dne. Tato krátká modlitba, umístěná za hlavním textem, vás má inspirovat k rozhovoru s Bohem a vést k tomu, abyste pozvali Ducha svatého do svého života.

Můžete ji použít v tiché modlitbě, ve skupině nebo ke kreativnímu zpracování – napsat si ji nebo z ní vytvořit nápisy s kresbou. Každou studijní chvíli začněte a ukončete modlitbou a pamatujte na to, že se k Bohu přibližujeme rozhovorem s Ním.

Tip 3 – Otázky

Otázky jsou navrženy tak, aby vás posunuly od čtení k naslouchání, reflexi a odpovědím.

Věnujte čas přemýšlení, psaní a upřímné diskuzi o svých odpovědích. Cílem je otevřít své srdce a nechat promlouvat Písmo.

Pokud vedete skupinu, použijte tyto otázky k zahájení upřímné a ohleduplné konverzace. Aktivně naslouchajte, sdílejte své myšlenky a vždy odpovídejte s láskou.

Tip 4 – Osobní výzva

Každá kapitola obsahuje malou, ale důležitou výzvu k uplatnění toho, co jste se naučili.

Nebojte se soustředit na osobní výzvy i po prostudování této studijní příručky. Cílem je začlenit to, co se naučíte, do svého každodenního života, což může chvíli trvat. Vraťte se k osobní výzvě pokaždé, když si ji budete potřebovat připomenout a přijít na nápad, jak své nové poznatky uvést do praxe.

Modlete se o odvahu jít dál a sdílet s někým své zkušenosti. Skutečná změna nastává, až když se teorie stane praxí.

Tip 5 – Do hloubky

Oddíl nazvaný Do hloubky nás vyzývá ke zpomalení a k hlubšímu promýšlení. Mějte připravený deník, zápisník nebo aplikaci pro poznámky v telefonu, abyste si mohli zapsat své objevy.

Najdete zde další biblické texty ke čtení, otázky, modlitební výzvy, zajímavé citáty k zamyšlení a doporučenou literaturu. Právě zde se prohlubuje vaše porozumění a upevňuje víra.

Tato část je určena k tomu, abyste si ji prošli během svého osobního času s Bohem. Můžete se však také rozhodnout požádat blízkého přítele, aby šel do toho s vámi, a tím se můžete navzájem podpořit.

Tip 6 – Aktivity

Víra je od toho, aby se sdílela. Každá aktivita nabízí různorodé způsoby, jak prožít hlavní témata kapitoly ve společenství.

Ať už se setkáváte se svou mládežnickou skupinou, nebo s přáteli, využijte tyto chvíle k praktickému propojení a společnému zamyšlení.

Pomůže vám to proměnit nápady ve vzpomínky a jednotlivá naučení v životní styl plný lásky.

Závěrečná myšlenka

Kéž získáme víc než jen studium – ať je to pro nás příležitost k tomu, aby nám modlitba, zamyšlení a skutky pomohly žít jako milované Boží děti.

Úvod

Přemýšleli jste někdy nad tím, proč je Ježíš nazýván Synem Božím? Toto spojení vyslovujeme tak často, že nám může znít téměř obyčejně. Ale za tímto krátkým souslovím se skrývá jedna z nejúchvatnějších pravd v celé Bibli – příběh, který sahá od věčnosti až do našeho dnešního života.

Tato studijní příručka je založena na inspirující knize Tyho Gibsona *The Sonship of Christ* (Synovství Krista). Na jejích stránkách Ty odhaluje vizi Boha, která je intelektuálně hluboká i osobně transformující: Boha, jehož samotná identita je definována věrnou láskou zaměřenou na druhého. Naše autorka Lynette Allcocková tato témata v každé kapitole krásně přepracovala. Na těchto stránkách tedy půjdete ve stopách Tyho viděného optikou Lynettina psaní, a budete se tak moci setkat s hlubokou teologií vyjádřenou jazykem, který promlouvá přímo k vám a zve vás, abyste uviděli Ježíše, Syna Božího, v novém světle.

Tato cesta začíná zkoumáním toho, k čemu jsme vlastně stvořeni (kapitola 1). Bůh nás stvořil, abychom žili v dokonalé vztahové harmonii, ve „smluvní věrnosti“, jak by to vyjádřili Ty (a Lynette), ale lidstvo tuto dynamiku brzy změnilo. Náš vztah s Bohem byl přerušen

„Náš vztah
s Bohem
byl přerušen
hříchem.“

hříchem a od té doby prožíváme vzestupy i pády v našem duchovním spojení s Ním.

Bůh nás stvořil, abychom byli Jeho dokonalými syny a dcerami (Matouš 5,48), dokonalými v tom smyslu, že prožíváme lásku jako bytosti stvořené k Jeho obrazu. Stačí se však podívat kolem sebe, abychom zjistili, že v lásce zdaleka nejsme dokonalí.

Jako Božím dětem se lidem nepodařilo skutečně zrcadlit Jeho charakter lásky. Boží sen o předávání Jeho obrazu z generace na generaci byl zmařen hříchem.

Lidstvo zoufale potřebovalo Něoho, kdo by obnovil vztah s Bohem. A právě o tom se s námi Ty, skrze Lynettina slova, podělí v této studijní příručce. Jakmile pochopíme, k čemu jsme byli stvořeni a jak to hřích zkreslil, objevíme, jak se Boží konečný plán vykoupení odvíjí skrze řadu synů až k Ježíši, Synu Božímu (kapitoly 2 až 6). Dovolte mi jen dodat, že to v žádném případě neznamená, že ženy nejsou v tomto příběhu důležité. Ty to sám vysvětluje: „Dcery Eviny, po všem, čím jste si prošly, chci, abyste věděly, že jsem na vás myslel v každé větě. Prosím, mějte během tohoto zkoumání na paměti, že vše, co mluvíme o synech, platí stejně i pro dcery. V celém biblickém vyprávění je synovství smluvním postupem pro sledování Kristovy linie. Jde o to, mé drahé sestry, že nejste vyloučeny z žádných slavných důsledků biblického tématu synovství o nic více, než jsou muži vyloučeni z biblického zobrazení Boží církve jako ženy a nakonec jako nevěsty. Muži spolu s ženami jsou reprezentováni nevěstou a ženy stejně jako muži jsou reprezentovány synovstvím.“¹

Příběh pak dosáhne svého vrcholu, když budeme číst o tom, jak byl Boží Syn pro nás obětován (kapitola 7), abychom my mohli znovu žít to, k čemu jsme byli stvořeni (kapitola 8).

A to je přímo skvělá zpráva: lidstvo bude obnoveno v Ježíši, Synu Božím, Synu člověka, novém Adamovi.

*„Kéž zahlédnete
Boha novými
očima a dovolíte
Mu, aby vás
zasáhl krásou svého
charakteru.“*

Ty začíná svou knihu slovy: „Možná ... se ocitnete hluboce dojata krásou Boží povahy a ohromeni naprostou genialitou biblického vyprávění.“

To je našim velkým přáním a modlitbou za vás, kdo budete číst tuto studijní příručku. Kéž byste znovuobjevili Boha, zahlédli Jej novými očima a dovolili Mu, aby vás zasáhl krásou svého charakteru. Kéž vás tato cesta přiblíží k Tomu, který dal vše, aby vás přivedl domů...

Alexandra Mora

Editorka a projektová manažerka
Oddělení mládeže EUD

1 K. ČEMU JSME BYLI STVO- RENÍ

KLÍČOVÝ TEXT

„I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky,
moje milosrdenství od tebe neodstoupí a smlouva mého
pokoje se nepohne, praví Hospodin, tvůj slavitel.“

IZAJÁŠ 54.10

„BŮH NÁS STVOŘIL PRO ODDANOU LÁSKU A VZTAHOVOU HARMONIÍ.“

V momentě, kdy Angelu Sartin-Hartungovou srazilo auto a způsobilo jí poranění mozku, které jí vymazalo vzpomínky, se její život diametrálně proměnil. Přestože byla vdaná více než deset let, nepamatovala si svého manžela Jaffa; nepamatovala si ani na výchovu svých dětí.

Lékař Jaffovi sdělil, že Angele se tyto vzpomínky pravděpodobně už nikdy nevrátí.

Jaff se ale odmítl vzdát.

Každý den trávil hodiny u Angely v nemocnici, i když jeho žena nevěděla, kým je. Angela se nakonec naučila mu důvěřovat, protože ji neochvějně podporoval.

Jaff začal s Angelou znovu chodit, i když už byli dávno manželé! A Angela se do něj znovu zamilovala. Ačkoli pár měl fotky ze své první svatby, Angela si ji nepamatovala. Rozhodli se tedy znovu

„vzít“. Pět let po nehodě obnovili své manželské sliby v Central Parku v New Yorku.¹

Příběhy věrné lásky, jako je tento, nám rozechvějí srdce, protože poukazují na to, k čemu jsme byli stvořeni.

Bůh nás stvořil pro oddanou lásku a vztahovou harmonii. Jeho plánem pro lidstvo bylo, abychom se účastnili stále se rozšiřujícího kruhu lásky – takového druhu věrné lásky zaměřené na druhého, která je definicí toho, kým Bůh je a jak jedná.

Tento druh lásky je popsán slovem „smlouva“, jedním z nejvýznamnějších pojmů v Písmu.

„Smlouva je, stručně řečeno, všesměrná láska: láska mezi Bohem a lidmi, láska mezi lidmi navzájem a láska mezi lidmi a stvořením, o které máme pečovat.“
— *The Sonship of Christ*, s. 65.

„MOJE MILOSRDENSTVÍ OD TEBE NEODSTOUPÍ A SMLOUVA MÉHO POKOJE SE NEPOHNE.“

Bůh vyjadřuje podstatu smlouvy takto:

„I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky, moje milosrdenství od tebe neodstoupí a smlouva mého pokoje se nepohne, praví Hospodin, tvůj slitovník.“
— Izajáš 54,10

„Nakloňte ucho a pojdte ke mně, slyšte a budete živi!
Uzavřu s vámi smlouvu věčnou, obnovím milosrdenství věrně Davidovi prokázaná.“
— Izajáš 55,3

V Písmu vidíme, že smlouva vytváří vztahovou dynamiku, která zahrnuje pevnou, neochvějnou a věrnou lásku. Jinými slovy, smlouva znamená žít s nezlomnou integritou vztahu.

Takový je Bůh.

„To, že Bůh je Bohem smlouvy, znamená, že Bůh je ve vztahu věrný všem těm, kteří jsou zahrnuti ve smlouvě, a to za jakoukoli cenu pro Něho samotného. Smlouva je tedy biblické slovo, které vyjadřuje Boží základní identitu, Jeho základní charakter. Na otázku „Jaký je Bůh?“ Bible odpovídá: Bůh je smluvně věrný!“
— *The Sonship of Christ*, s. 64

Život s pevnou vztahovou vazbou není určen výlučně pro Boha – je to způsob života, jaký byl předurčen i nám.

„Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm.“
— 1. Janův 4,16

Toto měl Bůh na mysli, když stvořil Adama a Evu k obrazu svému (Genesis 1,27). V Lukášově evangeliu je Adam popsán jako Boží syn (Lukáš 3,38).² Je „první svého druhu, první člověk, z něhož všichni ostatní vzejdou a získají svou identitu“.³

Adamovi a Evě byla dána schopnost se rozmnožovat; Písmo nám říká, že Adam zplodil „syna ke své podobě, podle svého obrazu“ (Genesis 5,3).

Boží obraz měl být skrze Adama a Evu předán všem budoucím generacím. V rámci smlouvy mělo vzniknout společenství lidských bytostí, které žijí k obrazu Božímu a milují tak, jak miluje On.

Jak krásný by to byl svět, kdyby Adam a Eva byli věrní své identitě a žili podle obrazu Boží smluvní lásky.

My ale víme, že tento příběh se odehrál jinak.

Lidstvo bylo oklamáno.

Pádem byl Boží obraz v lidstvu poskvrněn. Dokonalou harmonii ve vztazích nahradilo sobectví a strach. Adam a Eva už nebyli schopni předávat věrnou lásku tak, jak si Bůh představoval.

Místo toho se normou stalo porušování smluv, život zaměřený sama na sebe, který zraňuje ostatní.

Důsledky porušování smluv vidíme dnes všude, kam se podíváme. „Lidské dějiny jsou zásadně charakterizovány porušováním smluv. Jsme lidský rod definovaný vztahovou dysfunkcí a rozpadem, populace obětí a tyranů, rasa nemilujících.“⁴

Jak je to vzdálené tomu, co si Bůh přál! Bůh vyjadřuje svoji vůli pro lidstvo v těchto slovech:

„Chci milosrdenství, ne oběť, poznání Boha je nad zápal. Oni však po způsobu lidí přestoupili smlouvu, ve všem se vůči mně zachovali věrolomně.“

— Ozeáš 6,6.7

„SE NORMOU STALO PORUŠOVÁNÍ SMLUV, ŽIVOT ZAMĚŘENÝ SAMA NA SEBE, KTERÝ ZRAŇUJE OSTATNÍ.“

„BŮH TOUŽÍ OBNOVIT NAŠÍ PRAVOU IDENTITU.“

S pádem prvního Božího syna potřebovalo lidstvo nový začátek.

A Bůh měl plán.

Dal slib: „Mezi tebe [satana] a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu“ (Genesis 3,15).

Bůh měl v plánu spasit lidstvo zevnitř. Měla existovat rodinná plosounnost vedoucí nakonec k „Synovi Božímu“, který se narodí z Adamovy linie, aby vykoupil Adamův pád.

Z prvního zaslíbení v knize Genesis vidíme, že v průběhu dějin budou dvě skupiny lidí v rozporu. Bude existovat duchovní rodokmen satana a duchovní rodokmen ženy, jejíž neobyčejné potomstvo satana porazí a zvrátí následky pádu. Boží plán vysvobození byl tedy „vyložen jazykem potomstva“.⁵

Boží věrná láska nás neopustí, ani když porušíme smlouvu.

„Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe.“

— 2. Timoteovi 2,13

Celý příběh Bible je příběhem Boha, který projevuje smluvní lásku směrem k nám s cílem obnovit smluvní lásku uvnitř nás.

Bůh touží obnovit naši pravou identitu a umožnit nám vrátit se k tomu, k čemu jsme byli stvořeni – žít v dokonalé integritě vztahů s Ním, ostatními i se stvořením.

MODLITBA DNE

Drahý Otče,

děkuji Ti, že jsi mě stvořil pro lásku, protože láska odráží to, kým jsi. Nauč mě žít v celistvých vztazích, být věrný a milovat druhé, tak jako Ty miluješ mě.

Obnov ve mně obraz své smluvní lásky.

Amen.

OTÁZKY

- 1/ Která část dnešního textu (příběh Angely a Jaffa nebo myšlenka smluvní lásky) se vás nejvíce dotkla? Proč?
- 2/ Jak byste definovali *smlouvu* vlastními slovy? Jak vypadá ve vašich každodenních vztazích?
- 3/ Jak sobectví nebo strach poškodily vztahy ve vašem životě nebo společenství? Jak může Boží smluvní láska přinést uzdravení?
- 4/ Přečtěte si 1. list Janův 4,16 a Genesis 1,27. Co tyto verše odhalují o naší skutečné identitě a poslání jako lidských bytostí?
- 5/ Jakými způsoby můžete tento týden žít ve smluvní lásce – s Bohem, s druhými nebo se stvořením?

A large area of dotted lines for writing answers.

DO HLOUBKY

Čtěte – Setkejte se se Slovem

Jak na vás působí následující biblické pasáže?

- Genesis 1,26–31
- Jan 12,23–32
- Ozeáš 6,6.7; Micheáš 6,8
- 2. Timoteovi 2,13

Zamyslete se – Zůstaňte chvíli se Slovem

„Smlouva je vztahové slovo. Žít ve smlouvě znamená projevat ostatním věrnou lásku. K porušení smlouvy dochází, když jednotlivci žijí pro sebe ke škodě druhých.“

— Ty Gibson, *The Sonship of Christ*, s. 65

„Já, Hospodin, jsem tě povolal ve spravedlnosti a uchopil tě za ruku; budu tě opatrovat, dám tě za smlouvu lidu a za světlo pronárodům.“

— Izajáš 42,6

„Svět nejvíce potřebuje lidi, které nelze prodat nebo koupit. Ty, kteří si ve svém nejhlubším nitru zachovali pravdivost a čestnost.“

— Ellen G. Whiteová, *Education*, s. 57 (In: *Poslové naděje a lásky*, s. 37)

Zareagujte – Promítněte to do osobního života

- Jak se Boží smluvní láska liší od světské představy lásky?
- Jak by to vypadalo, kdyby vaše církevní společenství žilo jako „smluvní rodina“?
- Vedte si aspoň týden krátký „smluvní deník“: každý den si запиšte jeden skutek věrné lásky, který jste přijali nebo učinili.

Modlete se – Přizvěte Boha k dílu

- Požádejte Boha, aby ve vás obnovil svůj obraz, aby vaše slova, činy a vztahy odrážely Jeho věrnou lásku.
- Modlete se za proměnu vašeho srdce, tak aby odráželo Jeho smluvní věrnost v tom, jak se chováte k ostatním.

- Pozvěte Ducha svatého, aby vám pomohl vidět každého člověka, kterého tento týden potkáte, očima Boží neochvějné lásky.

Zkouvejte dál – Nepřestávejte růst

- Přečtěte si 1., 2. a 3. kapitolu knihy *The Sonship of Christ* od Tyho Gibsona.
- Přečtěte si 1. kapitolu knihy *Touha věků* od Ellen G. Whiteové.

OSOBNÍ VÝZVA

Láska v akci

Během dne *praktikujte smluvní lásku* – takovou, která se nevzdává.

Vyberte si jednu osobu nebo situaci, kde je těžké zůstat trpělivý nebo laskavý. Zavažte se, že budete reagovat podle smluvní lásky, i když vás to něco stojí.

Večer poděkujte Bohu za jeden okamžik během dne, kdy jste jednali (nebo mohli jednat) s neochvějnou láskou.

Pamatujte: život v pevných, harmonických vztazích je něco, k čemu jsme byli stvořeni.

AKTIVITY

Aktivita 1: Propojenost provázků

Materiály

Dlouhý kus červené bavlnky nebo provázku, nůžky a papírové štítky.

Pokyny

1. Dejte každému účastníkovi kousek provázku (asi 1 m).
2. Požádejte všechny, aby na papírový štítek napsali jedno slovo, které představuje vztah, na kterém jim záleží.
3. Svažte všechny jednotlivé kousky dohromady a vytvořte jeden dlouhý souvislý provázek. Natáhněte jej kolem své skupiny tak, aby s ním byli všichni spojeni / dotýkali se jej.

Uplatnění

Společně provaz přidržujte a podívejte se, co jste vytvořili – viditelný symbol toho, jak jsou životy provázány jeden s druhým skrze lásku. Stejně jako každý kousek provázku je součástí jedné souvislé linie, i my lidé jsme navzájem propojeni a tvoříme společenství, které je spojeno Boží věrnou láskou.

Vyzvěte účastníky, aby jemně zatahali za provázek a všimli si, jak pocítují každý tah. To ilustruje zásadní pravdu: nikdo není osamoceným ostrovem. (Přečtěte si 1. Korintským 12,25.26.) Když někoho bolí jedna část těla, ovlivní to celý organismus. Když se někdo raduje, pozvedne to celé společenství. Každý laskavý skutek, každé slovo povzbuzení, každé rozhodnutí být laskavý tento provázek posiluje; každý skutek sobectví nebo lhostejnosti jej oslabuje.

Na závěr se společně modlete: požádejte Boha, aby z vaší skupiny, rodiny nebo církve udělal společenství smluvní lásky – sjednocené, věrné a dostatečně silné, aby uneslo břemena jeden druhého.

Aktivita 2: Přepsání smlouvy

Materiály

Listy papíru, pera a Bible.

Pokyny

1. Přečtěte si nahlas Izajáše 54,10 a 2. Timoteovi 2,13.

2. V malých skupinách vyzvěte účastníky, aby napsali krátkou „moderní smlouvu“ – několik vět popisujících, jak chtějí projevat Boží věrnou lásku ve svém životě (např. „Odpustím, i když je to těžké“, „Budu se zajímat o stvoření“, „Budu věrný svým přátelům“).
3. Sdílejte „smlouvy“ nahlas nebo je vyvěste na zeď jako vizuální připomínku.

Uplatnění

Boží láska nikdy neselehává, a to ani tehdy, když selže ta naše. Uzavření osobní smlouvy nám pomáhá pamatovat si, že naše identita stojí na Jeho věrnosti.

KAPITOLA 1 V KOSTCE

Bůh nás stvořil pro smluvní lásku – neochvějnou, věrnou a směřující ven do světa.

Ačkoli lidstvo porušilo smlouvu, Boží láska nikdy nezakolísala.

Od počátku nás stvořil, abychom žili v dokonalé harmonii ve vztahu s Ním, s ostatními i s celým stvořením.

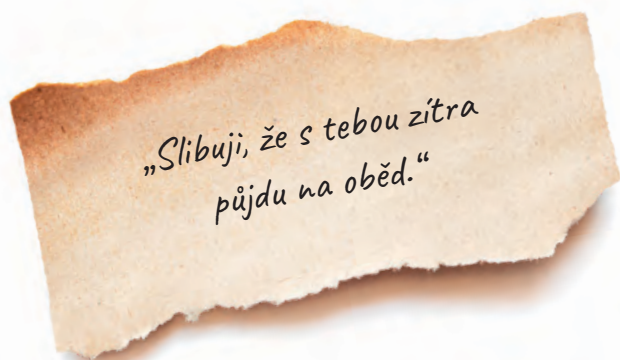
Tato kapitola nám připomíná, že cílem Božího plánu je obnovit v nás Jeho obraz, aby se z nás opět stali milující lidé. Každý čin, v němž se projevuje pevnost charakteru a soucit, se stává odrazem Boha, jehož láska nikdy nebude umenšena.

KLÍČOVÝ TEXT

„Izrael je můj prvorozený syn. Vzkázal jsem ti:
Propuť mého syna, aby mi sloužil.“

Exodus 4,22.23

Mladá zdravotní sestra Alžběta každý den obědvala s jednou ze svých pacientek v domově důchodců. Tato klientka trpěla demencí, a tak se neustále bála, že na ni Bětka zapomene a už se nevrátí. Jednoho dne se proto rozhodla dát jí malou kartičku s nápisem: „Slibuji, že s tebou zítra půjdu na oběd.“ Když za ní druhý den opět dorazila, našla svou pacientku, jak kartičku drží v ruce. Žena s úsměvem vzhlédla: „Vzpomněla sis!“¹

Žena zjistila, že může věřit tomu, že Alžběta dodrží své sliby. Stejně tak se můžeme podívat do Bible i my a zjistit, že Bůh dodržuje své sliby.

Hned na začátku příběhu se dovidáme, že po pádu Adama a Evy **Bůh zakládá genealogickou linii, skrze kterou se měl na svět narodit zaslíbený Boží Syn.**

Dělá to tak, že nejprve povolává Abrama a Sáru a dává jim zaslíbení, že z nich učiní velký národ, skrze který budou požehnány všechny národy země (Genesis 12) – tento slib se nazývá Jeho *smlouvou*.

Sára nakonec porodí Izáka, který je označen jako „syn“ „zaslíbení“ (Genesis 21, 1–7; Galatským 4, 23).

Odvíjející se příběh Písma se nyní začíná zaměřovat na posloupnost synů, zejména na prvorozeného syna. Všimáme si, že „prostřednictvím prvorozeného syna má být smluvní zaslíbení předáváno z generace na generaci“.²

„ZÁKLADNÍM CÍLEM, KTERÝ BŮH SLEDUJE, JE PŘEDÁNÍ SMLUVNÍHO ZASLÍBENÍ.“

K našemu překvapení si však brzy všimneme, že biologický prvorozený syn není vždy prvorozeným synem smlouvy!

Například Izák je Abrahamův druhorozený syn. A také Jákob (jehož jméno je změněno na Izrael) je Izákovým druhorozeným synem.

Později se Jákobových dvanáct synů a všechny jejich děti stanou známými pod jménem Izrael. Bůh jim v době Exodu dává zvláštní postavení:

„Izrael je můj prvorozený syn. Vzkázal jsem ti: Propusť mého syna, aby mi sloužil.“

— Exodus 4,22.23

Izrael se stává prvorozeným „synem národa“, což dává smysl, když si vzpomeneme, že Bůh slíbil Abrahamovi, že skrze něj budou požehnány všechny rodiny země (Genesis 12,3; B21).

Je zajímavé, že Bůh používá „otcovská“ slova vůči Izraeli i na jiných místech, například v Deuteronomiu 32,6.16–18.

Boží plán je, aby se skrze svědectví jeho „syna národa“, Izraele, stalo mnoho dalších národů také Božími „syny národa“.

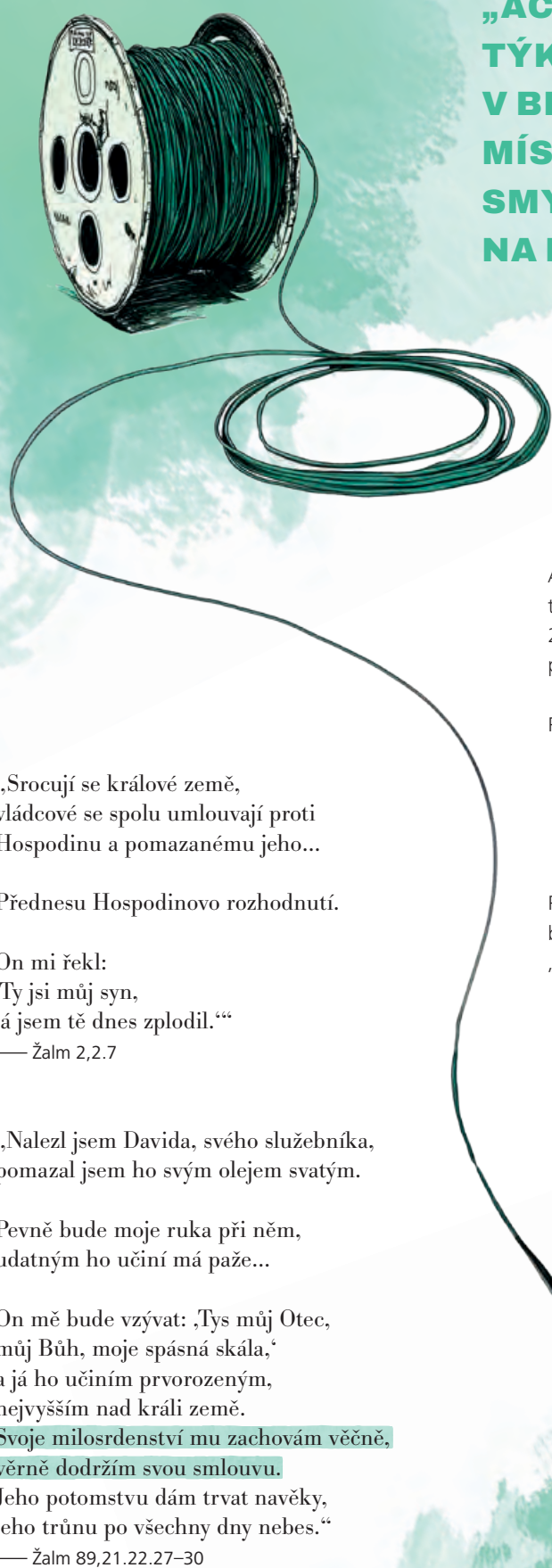
„Základním cílem, který Bůh sleduje, je předání smluvního zaslíbení. Bůh se nezaměřuje na přesné pořadí narození, ale spíše na posun smluvního zaslíbení vpřed.“

— *The Sonship of Christ*, s. 41.

Bůh si ve Starém zákoně vybírá i další „syny“, všechny se stejným cílem – předat lidstvu smlouvu.

David byl ve své rodině nejmladším synem. Bůh si ho však zvolil, aby se stal králem Izraele.

V Žalmu 2 a Žalmu 89 David o sobě zpívá, že byl „zplozen“ jako Boží „syn“.

„AČKOLI SE TYTO PÍSNĚ TÝKAJÍ DAVIDA V BEZPROSTŘEDNÍM, MÍSTNÍM HISTORICKÉM SMYSLU, POUKAZUJÍ TAKÉ NA PŘÍCHOD MESIÁŠE.“

„Srocují se králové země,
vládcové se spolu umlouvají proti
Hospodinu a pomazanému jeho...

Přednesu Hospodinovo rozhodnutí.

On mi řekl:
„Ty jsi můj syn,
já jsem tě dnes zplodil.“
— Žalm 2,2.7

„Nalezl jsem Davida, svého služebníka,
pomazal jsem ho svým olejem svatým.

Pevně bude moje ruka při něm,
udatným ho učiní má paže...

On mě bude vzývat: „Tys můj Otec,
můj Bůh, moje spásná skála,
a já ho učiním prvorozeným,
nejvyšším nad králi země.

**Svoje milosrdenství mu zachovám věčně,
věrně dodržím svou smlouvu.**

Jeho potomstvu dám trvat navěky,
jeho trůnu po všechny dny nebes.“
— Žalm 89,21.22.27–30

Ačkoli se tyto písně týkají Davida v bezprostředním, místním historickém smyslu, poukazují také na příchod Mesiáše (srov. Skutky 2,25–36; 4,25–28; 13,33 a Židům 1,5). Nový zákon tyto žalmy cituje právě proto, aby odhalil smluvní charakter Mesiáše.

Po Davidovi Bůh přenáší postavení „synovství“ na Šalomouna:

„On vybuduje dům pro mé jméno. On se stane mým
synem a já mu budu Otcem...“
— 1. Paralipomenon 22,10

Pečlivě si všimněte formulace: „On se stane mým synem a já mu budu Otcem“ na rozdíl od „On je můj syn a já jsem jeho Otec“. „Toto jsou narativní role, které jsou obsazeny za účelem smlouvy.“³

„BŮH PROTO ZASLIBUJE, ŽE ZALOŽÍ RODOVOU LINII, SKRZE KTEROU PŘIJDE NOVÝ SYN BOŽÍ, ABY NAPRAVIL SVĚT.“

Na rozdíl od Davida Šalomounovy dějiny nezahrnují válku. Jeho jméno ve skutečnosti znamená mír! Jen někdo bez krve na rukou mohl postavit Boží chrám. Prostřednictvím Šalomouna Bůh ukazuje na Ježíše, konečného Knížete pokoje.

Můžeme tedy vidět, jak příběh získává určitou linii:

Adam, syn Boží, selhává ve své synovské roli. Bůh proto zaslibuje, že založí rodovou linii, skrze kterou přijde nový Syn Boží, aby napravil svět.

Bůh určuje lidskou skupinu vycházející z rodu Abrahama, aby naplnil svůj slib, a povolává řadu „synů“.

Abraham, syn Boží. Izák, syn Boží. Jákob, syn Boží. Izrael, syn (národ) Boží. David, syn Boží. Šalomoun, syn Boží.

Všichni jsou to však nedokonalí lidé, kteří nepředávají dokonalý Boží obraz vepsaný do věrné smluvní lásky.

Přesto tito Boží synové poukazují na „přicházející potomstvo ženy, [které] bude věrně vykonávat své povolání věčného předchůdce Božího obrazu pro všechny budoucí generace.“⁴

Nejvyšší Boží Syn přichází. Jak předpověděli proroci Daniel a Malachiáš, přicházející Mesiáš bude poslem smlouvy (Malachiáš 3, 1) a „potvrdí smlouvu“ (Daniel 9,27; B21).

„Bůh se snaží dokončit vztahovou spojnicí smluvní věrnosti mezi sebou a lidskou rasou, obnovit celistvé a oboustranné vztahy lidstva, tak aby láska proudící od Něho k nám mohla konečně proudit i zpět od nás k Němu a k sobě navzájem. Ježíš je Syn Boží, skrze kterého se tento účel může uskutečňovat a růst...“

— *The Sonship of Christ*, s. 67

Hlavní poučení zní: **Můžeme s jistotou důvěřovat Bohu, že dodrží svá zaslíbení.**

MODLITBA DNE

Drahý Otče,
děkuji Ti, že jsi Bůh, který dodržuje své sliby.
Nauč mě důvěřovat Tvému načasování a Tvému plánu, i když nevidím celý příběh.
Učiň mě dítětem, které odráží Tvou věrnou lásku.
Amen.

OTÁZKY

- 1/ Jak příběh Alžběty a její pacientky odráží Boží spolehlivost v dodržování svých slibů?
- 2/ Proč je důležité, že Boží smluvní zaslíbení procházelo linií „synů“?
- 3/ Co tě překvapuje na tom, že si Bůh vybírá i lidi druhorozené nebo nečekané (jako Izák, Jákob či David), aby splnili jeho zaslíbení? Co bys místo toho očekával?
- 4/ Jak vnímání Bible jako jednoho nepřetržitého smluvního příběhu ovlivňuje váš pohled na Boží charakter?
- 5/ Jakými způsoby můžete žít jako „děti zaslíbení“ ve své rodině, škole nebo církevním společenství?

A large area of dotted lines for writing answers.

DO HLOUBKY

Čtěte – Setkejte se se Slovem

Jak na vás působí následující biblické pasáže?

- Genesis 12, 1–3
- Genesis 21, 1–7
- Exodus 4, 22. 23; Deuteronomium 32, 6. 16–18
- Skutky 2, 25–36; 4, 25–28; 13, 33; Židům 1, 5

Zamyslete se – Zůstaňte chvíli se Slovem

„Základním cílem, který Bůh sleduje, je předání smluvního zaslíbení. Bůh se nezaměřuje na přesné pořadí narození, ale spíše na posun smluvního zaslíbení vpřed.“

— Ty Gibson, *The Sonship of Christ*, s. 41

„Svoje milosrdenství mu zachovám věčně, věrně dodržím svou smlouvu.“

— Žalm 89, 29

„Všichni, kdo vstoupí do smlouvy s Ježíšem Kristem, se adopcí stávají Božími dětmi. Jsou očištěni obnovující mocí Slova.“

— Ellen G. Whiteová, *God's Sons and Daughters*, s. 15

Zareagujte – Promítněte to do osobního života

- Proč si myslíte, že si Bůh často vybere toho nejméně pravděpodobného člověka, aby splnil jeho smlouvu?
- Představte si, že jste součástí dlouhého příběhu Boží věrnosti. Jak byste předali Jeho lásku další generaci?
- Vedte si během jednoho týdne „deník slibů“: každý den si zaznamenejte jeden způsob, jakým Bůh denně plní své sliby – v přírodě, vztazích nebo skrze vyslyšené modlitby.

Modlete se – Přizvěte Boha k dílu

- Modlete se za víru, abyste důvěřovali dlouhému Božímu příběhu, i když vidíte jen jednu kapitolu.
- Proste Ho, aby vás naučil dodržovat sliby ve všech vašich vztazích a odrážet tak Jeho věrné srdce.
- Pozvěte Ducha svatého, aby vám denně připomínal, že jste milovaným Božím dítětem a součástí Jeho pokračujícího zaslíbení.

Zkoumejte dál – Nepřestávejte růst

- Přečtěte si kapitoly 4, 5, 6 a 7 knihy *The Sonship of Christ* od Tyho Gibsona.
- Přečtěte si kapitoly 11, 12 a 62 knihy *Patriarchové a proroci / Na úsvitu dějin* od Ellen G. Whiteové.
- Přečtěte si kapitoly 1 a 2 knihy *Proroci a králové* od Ellen G. Whiteové.

OSOBNÍ VÝZVA

Soustředte se na dodržování slibů

Tento týden se soustředte na dodržování slibů. Vyberte si jeden závazek, který dokážete dodržet, i když je malý. Může to být dodržení slova daného příteli, včasný příchod na domluvenou schůzku, dokončení úkolu nebo každodenní modlitba.

Pokaždé, když svůj slib dodržíte, pamatujte: odrážíte srdce Boha, který své sliby vždy splní.

AKTIVITY

Aktivita 1: Řetězec slibů

Materiály

Proužky papíru, pera, lepicí páska nebo sešivačka.

Pokyny

1. Každý napíše na papírový proužek jeden slib, který Bůh v jeho životě vyplnil.
2. Spojte proužky do řetězu a zavěste ho v místnosti, kde se setkáváte.
3. Diskutujte o tom, jak řetěz symbolizuje Boží věrnost v čase a jak jste živým článkem Jeho zaslíbení.

Uplatnění

Boží věrnost je nezlomná. I když lidé selhávají, Jeho smluvní láska nadále propojuje různé generace napříč věky.

Aktivita 2: Rodová linie víry

Materiály

Velký list papíru, fixy.

Pokyny

1. Nakreslete časovou osu biblických „synů Božích“: Adam, Abraham, Izák, Jákob, Izrael, David, Šalomoun, Ježíš.
2. Vyhradte prostor pro napsání vlastních jmen jako „dětí zaslíbení“.
3. Kolem každého jména napište slova, která popisují, jak vypadá jejich věrnost dnes (např. *loajalita, odpuštění, služba*).

Uplatnění

Uvědomte si, že jste součástí stejného příběhu. Jste Boží děti. Jste součástí rodiny, skrze kterou Bůh stále zjevuje svou lásku světu.

KAPITOLA 2 V KOSTCE

Zatímco první kapitola odhalila, k čemu jsme byli stvořeni – k životu ve smluvní lásce –, druhá kapitola ukazuje, jak Bůh udržoval svůj plán při životě prostřednictvím linie věrných „synů“.

Každé jméno v této linii předávalo zaslíbení, jež ukazovalo na Ježíše, Božího Syna, věrného strážce smlouvy.

Ježíš,

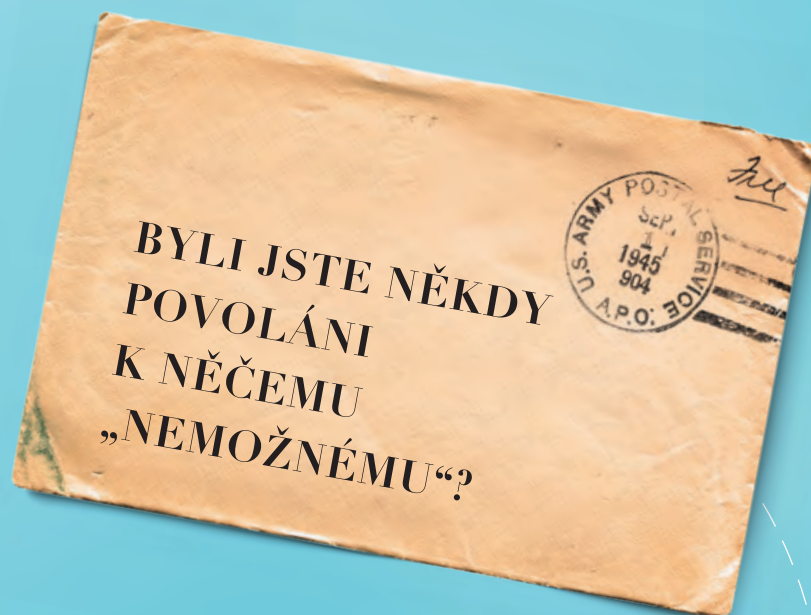
SYN BOŽÍ

KLÍČOVÝ TEXT

„... s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle.

Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž,
nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu.“

Židům 12,2

Během druhé světové války dostala šestadvacetiletá majorka Charity Adamsová a její prapor zdánlivě nemožný úkol, který byl pro válečné úsilí klíčový: zpracovat a doručit obrovské množství nedoručené pošty.

Tisíce a tisíce balíků a dopisů plesnivěly ve skladech, čímž se přerušilo spojení mezi vojáky a jejich rodinami. Morálka klesala.

Adamsová a více než osm set žen z její jednotky – známé jako Six Triple Eight – se tak staly prvním afroamerickým ženským praporem, který sloužil v zahraničí a měl za úkol splnit tento zásadní úkol.

Musely se potýkat nejen s nebezpečím války, ale i s rasismem, primitivními podmínkami a logistickými obtížemi spojenými se zpracováním více než 65 000 zásilek.

Navzdory všem překážkám však tyto statečné ženy svůj úkol splnily. Ústřední poštovní doručovací prapor 6888 uspěl tam, kde jiní selhali.¹

Byli jste někdy povoláni k něčemu „nemožnému“?

Izrael, synovský národ Boha, byl povolán ke zdánlivě nemožnému poslání. Božím plánem pro ně bylo být světlem pro ostatní národy, žít obrazem Boží věrné lásky a zůstat věrný smlouvě.

„KDE IZRAEL SELHAL, JEŽÍŠ USPĚL.“

Bůh Abrahamovi na počátku řekl, že všechny národy země budou požehnány skrze jeho rodokmen (Genesis 12,3).

Deuteronomium 4,5–8 dále popisuje jejich poslání takto:

„Hleď, učil jsem vás nařízením a právním, jak mi přikázal Hospodin, můj Bůh, abyste je dodržovali v zemi, kterou přicházíte obsadit. Bedlivě je dodržujte. To bude vaše moudrost a rozumnost před zraky lidských pokolení. Když uslyší všechna tato nařízení, řeknou: „Jak moudrý a rozumný lid je tento veliký národ!“ Což se najde jiný veliký národ, jemuž jsou jeho bohové tak blízko, jako je nám Hospodin, náš Bůh, kdykoli k němu voláme? A má jiný veliký národ nařízení a práva tak spravedlivá jako celý tento zákon, který vám dnes předkládám?“

Přesto, když čteme Bibli, vidíme v příběhu Izraele četná selhání. Nebyli schopni splnit své poslání. Kdykoli jsem jako dítě četla příběhy Izraele, nemohla jsem pochopit, jak mohli znovu a znovu padat, navzdory zázrakům, prorokům, a dokonce i viditelné Boží přítomnosti. Jako dospělá však vidím v selháních Izraele sama sebe. I já selhávám v naplnění poslání předávat světu Boží dokonalou lásku.

Ale jedna věc mi dává naději:

Kde Izrael selhal, Ježíš uspěl.

Ježíšův život je zosobněnou smluvní láskou – znovuzrozením dějin Izraele, které jsou úplně a věrné, nikoli nedokonalé a marné. On ztělesňuje to, k čemu instinktivně víme, že jsme stvořeni – dokonalou integritu vztahů. Když se věnujeme Písmu, můžeme vidět nápadné a krásné paralely mezi příběhy o selhání Izraele a Kristově úspěchu.

Podívejme se na několik příkladů:

Ve Starém zákoně byl Josef poslán do Egypta, aby zachránil svou rodinu a v širším smyslu i izraelský národ (Genesis 42; 45,5).

V Novém zákoně uprchl jiný Josef se svou rodinou do Egypta, aby unikl smrti (Matouš 2,13–15).

Když Izrael později vyšel z Egypta, Bůh nazval národ „můj prvorozený syn“ (Exodus 4,22).

Když se Ježíš vrátil z Egypta, Bůh řekl: „Z Egypta jsem povolal svého Syna“ (Matouš 2,15). To vytváří „záměrnou paralelu mezi příběhem starověkého Izraele a příběhem Ježíše jako Božího nového izraelského Syna“.²

Izrael strávil čtyřicet let putováním po poušti a znovu a znovu podléhal pokušením. Nakonec vstoupil do zaslíbené země pod vedením Jozua, jehož jméno znamená „Bůh zachraňuje“ (Exodus 16,35; Numeri 13,16; Jozue 1,1–9).

Ježíš strávil čtyřicet dní na poušti, ani jednou nepodléhl ďáblovým pokušením a poté zahájil svou službu, aby nás vedl do nebeské zaslíbené země. A Ježíšovo jméno také znamená „Bůh zachraňuje“ – je to řecký ekvivalent jména Jozue (Matouš 1,21; 4,1–11).

Mojžíš přijal od Hospodina Desatero přikázání na hoře Sínaj a poté je předal Izraelcům (Exodus 19 a 20).

Ježíš také vystoupil na horu, kde oznámil, že nyní přišel naplnit zákon, „zdůraznil jeho vztahový význam“³ a pronesl požehnání lidu (Matouš 5–7).

Starozákonní Izrael tvořilo dvanáct synů Jákobových a jejich potomci (Genesis 35,22–26).

Ježíš povolal dvanáct učedníků a jejich duchovní „potomci“ se stali pokračováním Izraele nazvaného církev, jež je nyní složená ze všech národů (Matouš 10,1–4; Galatským 3,29; Efezským 2,19–22).

Bůh zamýšlel, aby starověký Izrael byl světlem pro ostatní národy. Povolal je, aby byli „královstvím kněží, pronárodem svatým“, aby k Izraeli přišly i další skupiny lidí a začlenily se k němu (Exodus 19,6; Deuteronomium 4,5–8.40).

**„NAKONEC
VSTOUPIL DO
ZASLÍBENÉ ZEMĚ
POD VEDENÍM
JOZUA, JEHOŽ
JMÉNO ZNAMENÁ
,BŮH ZACHRAŇUJE‘.“**

„VŠECHNO, CO BŮH SLÍBIL SVĚTU SKRZE IZRAEL... BYLO PŘEDÁNO A NAPLNĚNO V JEŽÍŠI.“

Nový Izrael – církev, kterou založil Ježíš – má také být „rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu“ (1. Petrův 2,9). Má být složen z lidí ze všech národů (Zjevení 7) a jeho posláním je stát se světlem světu (Matouš 24,14; 28,18–20; Zjevení 14,6).

Všechno, co Bůh slíbil světu skrze Izrael, Božího nevěrného syna, bylo předáno a naplněno v Ježíši, Božím věrném Synu.

„Samotná literární uměleckost toho příběhu je tak úchvatná, že prostě nemůže být náhodným výtvozem. Šance, že by více než čtyřicet autorů, kteří psali v rozmezí patnácti set let, složilo souvislý příběh tak čistého génia bez vedení jediné inteligence, je tak malá, že je to nemožné.“

— *The Sonship of Christ*, s. 73

Přesto umělecké zpracování příběhu ukazuje na něco ještě úžasnějšího – že ty a já jsme „milováni věrnou Láskou, která by raději zemřela, než aby nás nechala odejít“.⁴

Skrze Ježíše se splnilo vše, co si Bůh přál pro celé lidstvo. Upřeme nyní své zraky „k původci a dokonavatelí víry Ježíši, který pro radost, která byla před ním, podstoupil kříž, pohrdnuv hanbou, a sedí po pravici Božího trůnu“ (Židům 12,2; ČSP).

Ty a já jsme radostí, pro kterou Ježíš trpěl. Ty a já jsme předmětem neochvějné, věrné smluvní lásky.

MODLITBA DNE

Drahý Otče,
děkuji Ti, že jsi dokončil to, co jiní nedokázali.
Kde lidstvo selhalo, Ty jsi uspěl. Díky za Tvou
věrnost.
Pomoz mi soustředit svůj pohled na Tebe.
Amen.

OTÁZKY

- 1/ Byli jste někdy povoláni k něčemu zdánlivě „nemožnému“? Podělte se o svou zkušenost.
- 2/ Jak Ježíšův život naplňuje příběh Izraele způsobem, jakým by to nikdo jiný nedokázal?
- 3/ Která z paralel mezi Izraelem a Ježíšem (Egypt, poušť, hora a zákon, učedníci) k vám nejvíce promlouvá? Jak to ovlivňuje vaši víru?
- 4/ Co znamená, že „jsme radostí, která byla před ním“ (Židům 12,2; ČSP)?
- 5/ Jak můžete prokazovat stejnou věrnou lásku – zvláště když se vám následování Boha zdá „nemožné“?

A large area of dotted lines for writing answers.

DO HLOUBKY

Čtěte – Setkejte se se Slovem

Jak na vás působí následující biblické pasáže?

- Genesis 12,3; Exodus 4,22.23; Matouš 2,13–15
- Matouš 4,1–11; Matouš 5–7
- Židům 3,1–6; 4,14–16
- Izajáš 53
- 1. Petrův 2,9; Zjevení 7,9

Zamyslete se – Zůstaňte chvíli se Slovem

„Bible nám vypráví příběh. Cílem tohoto příběhu je, aby byla v lidském rodě obnovena smluvní láska. Ježíš je ústřední postavou tohoto příběhu. On je ten, v kom je obsah celé této smlouvy konečně a plně dosažen.“

— Ty Gibson, *The Sonship of Christ*, s. 74

„Vy však jste ‚rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.“

— 1. Petrův 2,9

„Vykupitel by byl prošel utrpením na kříži, i kdyby měl zachránit pro své království jen jediného člověka. Nikoho, za koho zemřel, neopustí. A pokud se jeho následovníci nerozhodnou od něho odejít, bude je pevně držet.“

— Ellen G. Whiteová, *Touha věků*, s. 308

Zareagujte – Promítněte to do osobního života

- Ježíš znovu prožil příběh Izraele – a náš, ale tentokrát dokonale. Co to odhaluje o Boží lásce?
- Představte si, že někdo přepsal příběh vašeho života a vykoupil každou chybu. Jak by to změnilo konec tohoto příběhu?
- Zamyslete se nad tímto: Máme „pro Spasitele větší cenu než celý svět. ... Nikoho, za koho zemřel, neopustí“. Jak bezpečně se cítíte ve vztahu s Ním?
- Napište Ježíši krátký dopis, ve kterém vyjádříte vděčnost za jeden ze způsobů, jakým „přepsal“ váš příběh.

Modlete se – Přizvěte Boha k dílu

- Proste Boha, aby vám pomohl vidět Ježíše nejen jako příběh z minulosti, ale jako živoucí důkaz své věrné lásky.
- Modlete se o odvahu věřit, že tam, kde vy selžete, Ježíš uspěje – a Jeho vítězství je vašim vítězstvím.
- Pozvěte Ducha svatého, aby formoval vaše srdce po vzoru Kristovy dokonalé věrnosti.

Zkoumejte dál – Nepřestávejte růst

- Přečtěte si 8. kapitolu knihy *The Sonship of Christ* od Tyho Gibsona.
- Přečtěte si 12. a 13. kapitolu knihy *Touha věků* od Ellen G. Whiteové.

OSOBNÍ VÝZVA

Přepište příběh

Zaměřte se na jednu oblast svého života, kde opakovaně zažíváte selhání nebo strach, ať už je to zvyk, vztah nebo reakce.

Požádejte Ježíše, aby vám pomohl „přepsat příběh“ tím, že si zvolíte věrnost tam, kde obvykle selháváte. Zapište si konkrétní věci, které můžete s Jeho pomocí změnit.

Pokaždé, když se rozhodnete reagovat jinak, připomeňte si: „Kde já selhávám, Ježíš uspěje. Jeho vítězství je mé, neboť ‚všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu‘“ (Filipským 4,13).

AKTIVITY

Aktivita 1: Hra na Paralely

Poznámka: Tuto aktivitu je nejlepší zrealizovat před přečtením hlavního textu v kapitole.

Materiály

Odkazy na biblické události (vytištěné nebo promítané), pera a papír.

Pokyny

1. Rozdělte se do malých skupin.
2. Každé skupině přiřadte jednu událost ze Starého zákona (např. Izrael v Egyptě, zkouška na poušti, smluvní zákon, dvanáct kmenů).
3. Vyzvěte každou skupinu, aby našla a podělila se o paralelní příběh z Ježíšova života, který ji naplňuje.
4. Každá skupina vysvětlí, jak Ježíš daný vzorec „doplňuje“ nebo „opravuje“.

Uplatnění

Pochopení Písma tímto způsobem odhaluje Bibli jako jeden sjednocený příběh lásky – smluvního Boha, který věrně přepisuje poničené dějiny lidstva.

Aktivita 2: Nesplnitelná mise

Materiály

Malé papírky, košík, časovač.

Pokyny

1. Odměřte si 5 minut, kdy každý si na lístek zapíše něco, co se mu v životě zdá „nemožné“ (např. odpustit někomu, znovu důvěřovat, odolat zvyku).
2. Všechny lístky vložte do košíku.
3. Ve skupině jich několik náhodně vyberte a nahlas se za ně modlete. Pamatujte, že v Kristu můžeme všechno, protože On je naše síla (Filipským 4, 13). Kde my selháváme, On uspěje.

Uplatnění

Všichni čelíme „nesplnitelným misím“. Ale Ježíš, věrný Boží Syn, nám ukazuje, že smluvní láska činí nemožné možným. I my můžeme projevat v našich vztazích věrnost.

KAPITOLA 3 V KOSTCE

Příběh Písma se sbíhá v Ježíši. Každý slib, každé proroctví na Něho ukazuje a v Něm se naplňuje.

On je věrný Syn, který naplňuje příběh lidstva a ukazuje, že smluvní láska bude mít vždy poslední slovo.

JEŽIŠ, SYN VEVAN- GELIČH

KLÍČOVÝ TEXT:

„A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.
Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce
jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“

Jan 1,14

Matouš poukazuje na spojitosti se Starým zákonem, když popisuje, jak anděl řekl Ježíšovým rodičům, jaké mu mají dát jméno („Jozue“ v hebrejštině, po nástupci Mojžíše, který vedl lid do zaslíbené země), a poukazuje na to, jak se Ježíš narodil v Betlémě, městě Davidově (protože je synem Davidovým); jak se naplnilo proroctví, když Ježíš uprchl do Egypta a vrátil se z Egypta; jak postava podobná Elijášovi (Jan Křtitel) představila Ježíše, jak předpověděl prorok Izajáš; jak Ježíš překonal satanův útok na svou synovskou identitu na poušti.

V Matoušově evangeliu dále čteme, jak Ježíš oznamuje a zřizuje „království Boží“. Vybírá dvanáct učedníků, kteří zrcadlí dvanáct izraelských kmenů. **A vydává se na misi, kterou měl Izrael splnit – prolomit etnické bariéry a začlenit i pohany do smluvního Božího království.**

Příběhy, které Matouš sdílí, dokazují, že neúspěšné evangelizační posláni Izraele nyní věrně vykonává Ježíš.

Například když popisuje, jak Ježíš „uzdravoval každou nemoc a každou chorobu“ (Matouš 4,23–25), naznačuje tím Boží smluvní zaslíbení Izraeli, že od nich odejme jejich nemoci (Exodus 23,25, Deuteronomium 7,15).

„Krok za krokem, čin za činem Ježíš vykupuje neúspěšné povolání Izraele.“

— *The Sonship of Christ*, s. 84

**„TY JSI MŮJ
MILOVANÝ
SYN,
TEBE JSEM SI
VYVOLIL.“**

LUKÁŠ

Stejně jako Matouš, i Lukášovo evangelium začíná narativními ukazateli. Marie, žena (vzpomeňte si na Genesis 3,15), porodí Syna, který usedne na Davidův trůn a který bude nazýván „Synem Nejvyššího“ (Lukáš 1,30–33).

Lukáš se nesnaží vysvětlit starověký původ Ježíše. Spíše jde o to, že **Mariino dítě „je dlouho očekávaný ‚Syn Boží‘**, který bude žít a kralovat jako věrný Boží Syn na Davidově trůnu... V Lukášově vyprávění jde o udělení titulu, nikoli popis Jeho vnitřní, předtělené identity.¹

Stejně jako Matouš, i Lukáš uvádí genealogii – ale ta sahá až k „Adam[ovi], který byl od Boha“ (Lukáš 3,38).

Lukáš staví Ježíše do kontrastu s Adamem.

Genealogii také umísťuje po Ježíšově křtu jako úvod k Ježíšově veřejné službě.

„Když se všechen lid dával křtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe a Duch svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: ‚Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.‘“

— Lukáš 3,21.22

„STVOŘITEL SE ROZHODL STÁT SE STVOŘENÝM.“

Poté, co byl Ježíš nazván Božím Synem, je pokoušen na poušti čtyřicet dní. Izrael byl na poušti pokoušen a selhal, ale když se v tomto biblickém příběhu vrátíme úplně na začátek, vidíme, že už Adam byl pokoušen a selhal (Genesis 3).

Adamovi, jako Božím synovi, byla dána „vláda“ nad tímto světem (Genesis 1,26.27), ale při pádu tuto autoritu ztratil ve prospěch satana.

S tímto pozadím nám Lukáš říká:

„Pak ho [Ježíše] ďábel vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království země a řekl: ‚Tobě dám všechnu moc i slávu těch království, poněvadž mně je dána, a komu chce, tomu ji dám: Budeš-li se mi klanět, bude to všechno tvé.‘“

— Lukáš 4,5–7

Satan si nárokuje zemi jako své území, protože mu byla „dána“. To odkazuje na pád v Edenu.

Ježíš však na rozdíl od Adama zůstává věrný.

„Pád Adama byl bodem právního předání země pod satanovu kontrolu. Lukáš nám však chce ukázat, že v Kristu máme nového Adama, nového ‚Syna Božího‘, který nyní přišel na scénu, aby zvrátil následky pádu a znovu získal ‚nadvládu‘ nad zemí.“

— *The Sonship of Christ*, s. 95.

JAN

Jan začíná své evangelium takto:

„Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. ...

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“

— Jan 1,1–3.14

Tato slavná slova nejen identifikují Ježíše jako Stvořitele, ale poskytují také ohromující vhled do Boží lásky: Stvořitel se rozhodl stát se stvořeným.

Jan pokračuje v metafoře otce a syna, která se používá v celém Starém zákoně k popisu smluvního vztahu. „Když Jan nazývá Ježíše ‚jednorozeným Synem‘, označuje ho jako toho, v kom se povolání Izraele konečně a plně uskuteční.“² Jako Syn Boží je Ježíš také králem Izraele (Jan 1,49) a naplňuje poslání smlouvy.

Tento kontext nám dává nový vhled do známého rozhovoru Ježíše s Nikodémem v Janovi 3.

„Ježíš mu odpověděl: ‚Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.‘“

— Jan 3,3

Pharisee, a man named Nicodemus who was a member of the Sanhedrin came to Jesus at night and said, "Rabbi, we know that you are a teacher who has come from God, for no one can perform these signs that you are doing unless he comes from God." Jesus replied, "Very truly I tell you, no one can see the kingdom of God unless they are born again." "How can someone be born when they are old? They have already entered a second time into the world and cannot enter a second time. The wind blows wherever it pleases. You hear its sound, but you cannot see it. In the same way, anyone who desires to be born of the Spirit must be born of water and the Spirit. Flesh and blood cannot give life, but the Spirit gives life. You should not be surprised at this, for all people must be born of the Spirit."

„JEŽÍŠ PŘIŠEL NA SVĚT NEJEN PROTO, ABY NAPLNIL POVOLÁNÍ IZRAELE JAKO BOŽÍ PRVOROZENÝ SYN, ALE TAKÉ ABY POZVAL VŠECHNY LIDI K ZNOVUZROZENÍ JAKO SYNŮ A DCERŮ BOŽÍ.“

Co má znovuzrození společného s Božím královstvím?

Když se ohlédneme zpět na biblické vyprávění, vidíme, že Starý zákon je postaven na narození – narození syna pro naplnění smluvního zaslíbení. Ježíš přišel na svět nejen proto, aby naplnil povolání Izraele jako Boží prvorozený Syn, ale také aby pozval všechny lidi k znovuzrození jako syny a dcery Boží.

„Znovuzrození tedy znamená vstoupit do nového počátku (Genesis), jenž nám umožnil Ježíš jako nový Boží Syn, který nyní přišel nahradit Adama a s věrností znovu uskutečnit smluvní historii Izraele... Zve nás, abychom se stali smluvními syny a dcerami Božími, skrze které mohou smluvní zaslíbení zasáhnout celý svět.“

— *The Sonship of Christ*, s. 103, 104

Boží láska se plně a definitivně uskutečňuje skrze Ježíše. Mesiášovým posláním je obnovit lidstvo skrze smluvní věrnost.

„Milování, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná. Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život.“

— 1. Janův 4,7–9

Bůh sní o tom, že vy i já budeme spoluvytvářet svět smluvní lásky a dokonalé integrity vztahů. Zve vás, abyste se stali součástí Jeho království skrze Ježíše, Syna. Co řeknete na Jeho pozvání?

MODLITBA DNE

Drahý Otče,
děkuji Ti, že se nám ukazuješ skrze Ježíše.
Pomoz mi jasněji Jej vidět na stránkách evangelií a dovol, aby Jeho život proměnil ten můj milostí a pravdou.
Amen.

OTÁZKY

- 1/ Co vás zaujalo na tom, že každý pisatel evangelií představuje Ježíše odlišně – jako Syna Abrahama, Syna Adamova a jednorozrozeného Syna Božího?
- 2/ Jaké zaměření nebo perspektiva z evangelií vám nejsilněji ukazuje Ježíšovo srdce?
- 3/ Jak vnímání Ježíše jako božské i lidské osoby ovlivňuje vaše chápání toho, jaký je Bůh?
- 4/ Při pádu Adam ztratil „vládu nad tímto světem“; ve skutečnosti „tuto vládu ztratil ve prospěch satana“. Jak to vysvětluje realitu světa, ve kterém se Boží láska a vůle často neprojevují? Jaké jsou důsledky této ztráty vlády?
- 5/ Přečtěte si text u Jana 3,1–8 a odpovězte vlastními slovy: „Co má znovuzrození společného s Božím královstvím?“ Jak poznáte, že jste se znovu narodili?

A large area of dotted lines for writing answers.

u people do not ar

DO HLOUBKY

Čtěte – Setkejte se se Slovem

Jak na vás působí následující biblické pasáže?

- Matouš 1, 1; Lukáš 3,38; Jan 1,1–18
- Matouš 3,13–17
- Lukáš 4,16–21
- Jan 3,16–17

Zamyslete se – Zůstaňte chvíli se Slovem

„Ježíš je Syn Boží v tom smyslu, že naplnil celou narativní linii Starého zákona tím, že úspěšně žil podle Božího záměru pro lidstvo.“

— Ty Gibson, *The Sonship of Christ*, s. 86

„On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všecko svým mocným slovem.“

— Židům 1,3

„Láska k Bohu, horlivost pro jeho slávu a láska k lidem přivedla Ježíše na zem, aby zde trpěl a nakonec zemřel. Láska byla rozhodující silou v celém jeho životě. Vyzývá nás, abychom se jí řídili i my.“

— Ellen G. Whiteová, *Touha věků*, s. 209

Zareagujte – Promítněte to do osobního života

- Která část Ježíšovy povahy promlouvá k vašemu srdci nejhluběji – Jeho soucit, pokora nebo odvaha?
- Do kterého evangelijního příběhu byste dnes chtěli „vstoupit“? Věnujte několik minut tomu, abyste si ho představili a procítili jej. Jak budete odtěď žít jinak?
- Napište si do deníku: „*Když se dívám na Ježíše, vidím...*“ a každý den tuto větu dokončete.

Modlete se – Přizvěte Boha k dílu

- Proste Boha, aby vám otevřel oči, a vy jste v evangeliích jasně viděli Ježíše – slyšeli Jeho hlas, cítili Jeho soucit a poznali Jeho pravdu.
- Modlete se, aby Ježíšův vliv ve vašem životě rostl, dokud se Jeho charakter nebude odrážet v tom, jak myslíte, mluvíte a jednáte.
- Pozvěte Ducha svatého, aby vám pomohl žít podle evangelia – nejen ho číst.

Zkoumejte dál – Nepřestávejte růst

- Přečtěte si kapitoly 9, 10 a 11 knihy *The Sonship of Christ* od Tyho Gibsona.
- Přečtěte si kapitoly 3, 4 a 34 knihy *Touha věků* od Ellen G. Whiteové.

OSOBNÍ VÝZVA

Jasně vidět Syna

Věnujte čas jednomu evangelijnímu příběhu. Čtěte ho pomalu, představte si sami sebe v něm a zeptejte se: Jak v něm Ježíš představuje Boží charakter?

Napište jednu větu, která shrnuje to, co jste v příběhu zahlédli, a promluvte o tom s Bohem.

Nechte evangelia stát se zrcadlem, ve kterém spatříte, kým Bůh je i kým se v Něm stáváte.

AKTIVITY

Aktivita 1: Tři portréty

Materiály

Tři velké listy papíru nebo čtvrtky, fixy, Bible.

Pokyny

1. Rozdělte účastníky do tří skupin – jednu pro každé evangelium zmíněné v této kapitole: Matouš, Lukáš a Jan.
2. Každá skupina určí tři klíčová slova, která popisují, jak jejich evangelium zobrazuje Ježíše.
3. Skupiny vytvoří jednoduchý vizuální obrázek nebo koláž jako vyjádření svého portrétu Ježíše.

Uplatnění

Když portréty spojíte, uvidíte plnost toho, kým Ježíš je – věrný Syn, který plně odráží Otce.

Aktivita 2: Zrcadlový verš

Materiály

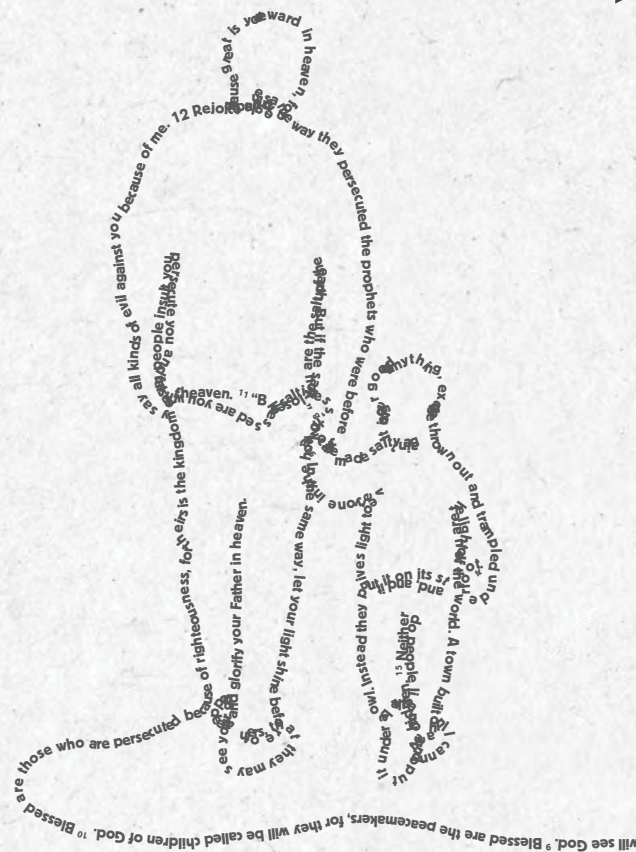
Malá zrcátka nebo reflexní materiály, fixy na tabuli.

Pokyny

1. Přečtete si 2. Korintským 3,18 v různých překladech Bible.
2. Požádejte každého, aby na zrcadlo napsal slovo nebo krátkou frázi, která odráží to, co vidí v Ježíši a co by chtěl mít v sobě (např. *milosrdný, pravdomluvný, milující, soucitný*...).
3. Zakončete společnou modlitbou a požádejte Boha, aby skrze každého člověka odrážel svého Syna.

Uplatnění

Byli jsme stvořeni, abychom odráželi Boží obraz. Když na Něj hledíme, stáváme se Jemu podobnými.

KAPITOLA 4 V KOSTCE

Každé evangelium nám nabízí jiný pohled do téže dechberoucí pravdy: v Ježíši se setkala nebe a země.

Matouš ho ukazuje jako zaslíbeného Syna Abrahama; Lukáš jako Syna Adamova, našeho pravého Bratra; Jan jako věčného Syna Božího, který se stal tělem.

Společně vyprávějí jeden příběh: příběh Boha, který nás tolik miluje, že se stal jedním z nás.

JEŽÍŠ,

KLÍČOVÝ TEXT:
„Jako v Adamovi všichni
umírají, tak v Kristu
všichni dojdou života.“

1. KORINTSKÝM 15,22

NOVÝ ADAM

Ztratili jste někdy něco, co vám bylo drahocenné? Jak těžké bylo získat to zpět? Povedlo se vám to vůbec?

Božím původním záměrem bylo, aby lidstvo zaujalo nejvyšší postavení ve stvoření. Měli jsme mít „vládu“ nad zemí – starat se o svět k obrazu Boží lásky.

„Jen nakrátko jsi ho postavil níž než anděly, pak jsi ho korunoval ctí a slávou, všechno jsi podrobil pod jeho nohy.“ Když mu tedy podrobil všechno, znamená

to, že nezůstalo nic, co by mu nebylo podmaněno. Nyní ovšem ještě nevidíme, že by mu vše bylo podmaněno.“

— Židům 2,7.8

Boží první plán byl zmařen pádem. „Zavedením principu egocentristu do světa první Adam ztratil své postavení láskyplné nadvlády nad světem.“¹

V listu Římanům Pavel podrobně popisuje, že Ježíš je novým Adamem.

„Jestliže proviněním Adamovým smrt se zmocnila vlády skrze jednoho člověka, tím spíše ti, kteří přijímají hojnost milosti a darované spravedlnosti, budou vládnout v životě věčném skrze jednoho jediného, Ježíše Krista.“

— Římanům 5,17

Podle Pavla smrt přišla na svět skrze člověka (prvního Adama), a musela být proto přemožena člověkem (posledním Adamem). Bůh pracoval na obnově lidstva zevnitř, nikoli nadpřirozenou silou působící zvenčí. Vidíme Boha jako člověka, jako potomka Adamovy linie, který přepisuje lidské dějiny.

Jako „nový Adam“ Ježíš žil, zemřel a vstal z mrtvých, aby pro nás ustanovil novou lidskou identitu. Tuto novou identitu přijímáme křtem.

„Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce – i my vstoupili na cestu nového života.“

— Římanům 6,4

„Když jsme pokřtění, v podstatě říkáme, že jsme se zřekli svého prvního narození v rodové linii prvního Adama a přemístili svou identitu do druhého Adama, Ježíše Krista.“

— *The Sonship of Christ*, s. 117

Skrze Ježíše jsme adoptováni do Boží rodiny. Ježíš, jako Boží Syn, z nás sňal odsouzení, abychom se mohli stát syny a dcerami Božími. Nyní máme novou identitu a před sebou máme světlou budoucnost jako spoludědicové s Ježíšem!

„Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy.“

— Římanům 8,14–17

— • —

„SKRZE
JEŽÍŠE
JSME
ADOP-
TOVÁNI
DO BOŽÍ
RODINY.“

Robert Strand² vypráví příběh bohatého anglického lorda, který vlastnil ohromující sbírku umění. Než tento lord zemřel, dal pokyn, aby celá jeho sbírka uměleckých děl byla prodána ve zvláštní aukci. Mezi všemi slavnými uměleckými díly byl i jeden malý portrét – ve srovnání s ostatními nekvalitní obraz – který shodou okolností zobrazoval lordova jediného, tolik milovaného syna.

Vzrušený dav milovníků umění se shromáždil, aby se zúčastnil dražby obrazů. Na začátku aukce lordův právník přečetl část z jeho závěti: aukce musí začít obrazem jeho syna. Portrét však obdržel pouze jednu nabídku – od rodinného sluhy, který miloval chlapce i jeho otce.

Dražitel v tu chvíli zastavil dražbu a požádal právníka, aby pokračoval ve čtení závěti. „Kdo koupí obraz mého syna, dostane celou mou sbírku umění. Aukce skončila!“

Vskutku, **kdo má Syna, získává všechno.** „Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, nemá život“ (1. Janův 5,12).

Ježíš je Boží milovaný Syn – zaujímá postavení, které Adam ztratil; On je Boží nový a pravý prvorozený lidský Syn a skrze Něj přijde mnoho dalších dětí, které se připojí k Boží rodině.

Tato myšlenka je dále zdůrazněna v listu Židům.

„Mnohokrát a mnohými způsoby mluvil Bůh k otcům ústy proroků, v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky.“

— Židům 1,1.2

„Ale vidíme toho, který byl nakrátko postaven níže než andělé, Ježíše, jak je pro utrpení smrti korunován ctí a slávou; **neboť měl z milosti Boží zakusit smrt za všechny.**“

— Židům 2,9

Pro autora listu Židům je „Ježíš novou společnou reprezentativní hlavou lidské rodiny. A z této strategické pozice – jako plnohodnotný člen lidské rasy – zvrátí následky pádu a pozvedne lidskou rasu do postavení, které pro ni bylo původně určeno“.³

Boží Syn přivádí „mnoho synů k slávě“ (Židům 2,10); jinými slovy, znovu ustavuje lidské bytosti do synovského postavení, pro které byly původně určeny.

A pisatel listu Židům zdůrazňuje skutečnost, že se Ježíš nestydí nazývat nás bratry a sestrami; jsme skutečně „z téhož Otce“ (Židům 2,11).

„ON ZVRÁTÍ
NÁSLEDKY PÁDU
A POZVEDNE
LIDSKOU RASU
DO POSTAVENÍ,
KTERÉ PRO NI
BYLO PŮVODNĚ
URČENO.“

„SPASENÍ JE JIŽ DOSAZENOU REALITOU V KRISTU.“

Ježíš je váš bratr!

„V nejmonumentálnějším a nejparadoxnějším aktu empatické lásky, jaký si lze představit, se Bůh stal Božím Synem a nyní je naším věčným Bratrem, z čehož plyne zásadní pointa:

Plně realizovaný Boží Syn sedí na nebeském trůnu a čeká na náš příchod. Touží, abychom kralovali spolu s Ním.

Protože je nyní věčně jedno s námi, jsme věčně jedno s Ním. **Lidská přirozenost byla naroubována do božské přirozenosti.** Ať už Kristus nyní zaujímá jakékoli postavení, zaujímá ho jako člen lidské rasy a jako náš zástupce, který nás reprezentuje. Proto jsme pozváni, abychom toto postavení s Ním zaujali. **Je tu pro nás, doslova za nás.“**

— *The Sonship of Christ*, s. 136, 137

Proto je evangelium dobrou zprávou, ne dobrou radou.

Spasení je již dosaženou realitou v Kristu. K této realitě nemusíme dělat nic dalšího.

Když se ztotožníme s Kristem jako s naším posledním Adamem, „naše příběhy se stávají vyjádřením příběhu Jeho smrti a vzkříšení“.⁴

Ty i já jsme zastoupeni v Kristu. Přijmete novou identitu, kterou nám nabízí, a připojíte se k Jeho rodině ještě dnes?

MODLITBA DNE

Drahý Otče,

děkuji Ti, že ses stal jedním z nás v Ježíši, že jsi vstoupil do našeho příběhu a učinil nás součástí toho Tvého.

Skrze svůj život a lásku jsi nás přivítal do své rodiny.

Pomoz mi žít každý den jako pravé Boží dítě a přijímat ostatní jako bratry a sestry v Kristu.

Amen.

OTÁZKY

- 1/ Jak Pavel popisuje kontrast mezi Adamem a Ježíšem? Co to znamená, že Ježíš je náš „druhý“ nebo „poslední“ Adam?
- 2/ „Když jsme pokřtěni, v podstatě říkáme, že jsme se zřekli svého prvního narození v rodové linii prvního Adama a přemístili svou identitu do druhého Adama, Ježíše Krista.“ Jak toto tvrzení ovlivňuje vaše názory na křest?
- 3/ Ty Gibson uvádí, že Ježíš „zvrátí následky pádu a pozvedne lidskou rasu do pozice, která pro ni byla původně určena“. Vyberte tři slova, která vyjadřují, jaký to ve vás vyvolává pocit, a sdělte je skupině.
- 4/ Co znamená žít „v Kristu“ ve vašem každodenním životě?
- 5/ Jak může pochopení Ježíše jako vašeho „věčného bratra“ změnit váš vztah k Bohu a k ostatním?

A large area of dotted lines for writing answers.

DO HLOUBKY

Čtěte – Setkejte se se Slovem

Jak na vás působí následující biblické pasáže?

- Římanům 5,12–19
- 1. Korintským 15,20–49
- Filipským 2,5–11
- Galatským 4,4–7
- Židům 2,10–18

Zamyslete se – Zůstaňte chvíli se Slovem

„Adam byl synem Božím skrze stvoření. Kristus se stal Synem Božím skrze vtělení.“

— Ty Gibson, *The Sonship of Christ*, s. 136

„Jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšníky, tak zase poslušností jednoho jediného mnozí se stanou spravedlivými.“

— Římanům 5,19

„Svou dokonalou poslušností umožnil každému zachovávat Boží přikázání. Odevzdáme-li se Kristu, naše srdce se spojí s jeho srdcem, naše vůle splyne s jeho vůlí.“

— Ellen G. Whiteová, *Perly moudrosti*, s. 159

Zareagujte – Promítněte to do osobního života

- Kde stále žijete, jako byste patřili „starému Adamovi“?
- Jak to vypadá, když se hlouběji ztotožníte s Kristem než se svou minulostí?
- Jak můžete během následujících sedmi dnů ztělesnit Kristovu nezištnou lásku v jednom z vašich vztahů?
- Zapište si do deníku tuto větu: „Kvůli Ježíši jsem...“ a každý den ji nově doplňte.

Modlete se – Přivzte Boha k dílu

- Proste Boha, aby vám ukázal, co znamená žít z vaší nové identity „v Kristu“.
- Modlete se za osvobození od starých vzorců hříchu nebo studu, které patří prvínému Adamovi.
- Pozvěte Ducha svatého, aby formoval váš charakter podle Ježíše – věrného Syna, kterého k poslušnosti motivovala láska.

Zkoumejte dál – Nepřestávejte růst

- Přečtěte si kapitoly 12, 13, 14 a 15 knihy *The Sonship of Christ* od Tyho Gibsona.
- Přečtěte si 8. kapitolu knihy *Cesta ke Kristu* od Ellen G. Whiteové.

OSOBNÍ VÝZVA

Přijetí a začlenění

Hledejte někoho, kdo se cítí odstrčený – ve vaší církvi, škole nebo skupině – a záměrně pro něj vytvořte prostor. Pozvěte ho, aby si s vámi sedl, vyslechněte ho nebo ho pozvěte na jídlo. Prožijte to, co znamená být přijat do Boží rodiny, tím, že stejné přijetí nabídnete někomu jinému.

AKTIVITY

Aktivita 1: Dva příběhy

Materiály

Dva listy papíru nebo tabule s nápisy *Adam* a *Kristus* (nový Adam), pera nebo fixy.

Pokyny

1. Vyjmenujte slova nebo vlastnosti popisující život pod starým Adamem (např. *strach, sobectví, selhání*).
2. Poté vyjmenujte, jak vypadá život v novém Adamovi, Kristu (např. *svoboda, milost, věrnost*).
3. Diskutujte o tom, jak Ježíš nově definuje lidskou identitu.

Uplatnění

Podívejte se na obě tabule vedle sebe.

První ukazuje, jaký je život bez Krista – poničený, egocentrický a zotročený hříchem. Druhá představuje, co způsobuje Boží láska, když jsme spojeni s Ježíšem: On přepisuje náš příběh.

Jak říká Pavel ve 2. Korintským 5,17: „Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!“

Když přijmeme Ježíše, nezískáváme jen nový začátek – získáváme novou identitu. Pohybujeme se od studu k milosti, od úsilí k odpočinku, od izolace k sounáležitosti. Tatáž moc, která vzkřísila Krista z mrtvých, nás nyní den za dnem formuje k Jeho podobě.

Poděkujte Bohu v modlitbě za proměnu, která se již děje ve vašem srdci.

Aktivita 2: Přijetí s láskou

Materiály

Malé prázdné kartičky, pera, fixy, barvy, štětce a jakýkoli další materiál potřebný k výrobě uměleckých děl.

Pokyny

1. Přečtete si Galatským 4,4–7.
2. Navrhněte a vytvořte speciální kartu, na které bude na jedné straně psáno „Už nejsem otrokem“ a na druhé straně „Jsem dítětem Božím“.

3. Povzbudte účastníky, aby si kartu ponechali nebo darovali jako připomínku sounáležitosti s Boží rodinou.

Uplatnění

Jakmile jsme přijati do Boží rodiny, naše životy se zcela promění. Jako svým milovaným dětem nám Bůh dává nová srdce, která jsou připravena dávat smluvní lásku všem kolem nás.

KAPITOLA 5 V KOSTCE

Pavel popisuje Ježíše jako druhého Adama, který napravuje selhání prvního Adama.

Skrze jeho poslušnost a obět je lidstvo obnoveno ve své pravé identitě: nyní jsme děti Boží, které jsou navždy spojeny s Kristem.

Ježíšův příběh v Pavlových spisech nás volá k životu synů a dcer smlouvy: smíme být svobodní, věrní a naplnění Duchem lásky.

6

JEŽÍŠ, SYN ČLOVĚKA

KLÍČOVÝ TEXT:

„Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit,
ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

Marck 10,45

Jaký je Bůh? Jak si Jej představujete? Bůh se nám v Písmu představuje různými způsoby, často nám známým obrazem otce (Deuteronomium 32,6; Izajáš 63,16; 64,8), matky (Deuteronomium 32,18; Izajáš 42,14; 49,15; 66,13) a syna (Matouš 17,5; Jan 3,16; Židům 1,5).

Proč to Bůh dělá, když přesahuje vše, co stvořil, včetně lidských kategorií, jako je muž a žena, otec a matka?

Odpovědí je *láska*.

„Bůh je láska a láska ze své podstaty touží po vztahu. Láska chce být poznána. Ale jak se má nestvořený Bůh, který přesahuje všechny hmotné kategorie, dát poznat stvořeným bytostem, které existují pouze v hmotných kategoriích? Odpovědí je – zprostředkování.“

— *The Sonship of Christ*, s. 196

Zprostředkování buduje most porozumění mezi transcendentním Bohem a námi. Bůh je zcela jiný než my, ale protože je láska (1. Janův 4,8), Bůh s námi interaguje a představuje se jakýmkoli způsobem nebo formou, která je nezbytná k tomu, aby nám byl blízko a abychom ho poznali.

Nyní se zamyslete nad touto otázkou: Jaká je minimální číselná hodnota, aby mohla existovat láska?

Ty Gibson si tuto otázku klade, kdykoli má třídu plnou nových studentů Bible.

Studenti rychle vyloučí číslo *jedna*. Každému je zřejmé, že láska ze své podstaty nemůže existovat izolovaně.

Někteří studenti trvají na tom, že k existenci lásky stačí *dva*. Možná že k prožívání lásky stačí jen jeden další člověk.

Nakonec si ale studenti uvědomí, že minimální číselná hodnota lásky je *tři*. Jeden student poznamenal: „S pouhými dvěma lidmi není nutné se s nikým dělit, takže můžete snadno být majetníci a sobečtí. Potřebujete třetí osobu, abyste byli nesobečtí.“¹

Láska je vztahová dynamika, která vyžaduje minimálně tři osoby.

Tři bytosti mohou prožívat dávání lásky, přijímání lásky a šíření lásky jedna k druhé, pokorně a nesobecky se odevzdávat lásce třetí strany. „Čistá nesobeckost nyní může nastat díky tomu, že každý musí milovat a být milován s exkluzivním i rozděleným zájmem.“²

Protože Bůh je láska, ukazují se v něm vzájemné vztahy. A tyto vztahy musí být složeny ze tří bytostí, protože dokonale nesobecká láska pozornost jak přijímá, tak i dává.

V Písmu vidíme obraz Otce, Syna a Ducha svatého – Boha, dokonale sebedarující sociální jednotky tří osob, které jsou „jednou relační realitou. Všechno ostatní – vše fyzické, časové a prokreační – je přivlastněním si jazyka a forem, ke kterým se my lidé můžeme vztahovat a skrze které můžeme chápat různé dimenze Boží lásky.“³

Bůh je láska a Boží království funguje skrze moc lásky.

Abychom prozkoumali myšlenku Božího království lásky, podívejme se na další klíčový popis Boha v příběhu o synovství: „Syn člověka“. Tuto postavu vidíme v knize Daniel. Kristus pro sebe používá tento titul více než kterýkoli jiný (více než devadesátkrát ve čtyřech evangeliích).

„Tím, že se Ježíš opakovaně nazýval ‚Synem člověka‘ – a zároveň žil podle principů nového království, které přišel založit – konkrétně se identifikoval jako tajemná postava, která v Danielových viděních převrací všechny mocenské struktury a zavádí zcela nové uspořádání světa.“

— *The Sonship of Christ*, s. 140

Daniel nám oznamuje, že Bůh zřídí radikálně odlišné království v porovnání s „egocentrickým mocenským úsilím, které charakterizuje říše našeho padlého světa“.⁴

Víme, že pád lidstva nebyl jen morální, ale i mocenský, kdy byla vláda předána satanovi (srov. Jan 12,31; 14,30; 16,11; 2. Korintským 4,4; Efezským 2,2; 1. Janův 5,19).

„DANIEL PŘEDSTAVUJE KONTRAST MEZI NÁSILNÝMI, SEBEVYVYŠUJÍCÍMI KRÁLOVSTVÍMI SVĚTA A SYNEM ČLOVĚKA.“

Místo světa ovládaného láskou je „lidská vláda neustálým cyklem síly a ještě větší síly, přičemž každá říše funguje na stejném základním principu – touhy po moci dosažené skrze násilí“.⁵

Daniel má ale dobrou zprávu. Cyklus protismělných vztahů bude přerušeno. Objeví se jiný druh krále.

„Viděl jsem v nočním vidění, hle, s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka; došel až k Věkovitému, přivedli ho k němu. A byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctivali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je moc věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno. (...)

Viděl jsem, že ten roh vedl válku proti svatým a přemáhal je, až přišel Věkovitý a soud byl předán svatým Nejvyššího; nadešla doba a království dostali do držení svatí.“

— Daniel 7,13.14.21.22

Daniel představuje kontrast mezi násilnými, sebevyvyšujícími královstvími světa a Synem člověka, Mesiášem, který je „zabit a opuštěn“ a který tím „potvrdí smlouvu“ (Daniel 9,26.27; B21).

Tuto nesobeckou, smluvní lásku vidíme opakovaně v Ježíšově životě, dokonce i v okamžiku jeho ukřižování, kdy volá: „Otče, odpusť jim...“ (Lukáš 23,34). „V Jeho povaze nebylo žádné hluboce zakoreněné násilí, které by čekalo na vybuchnutí, až bude pod tlakem.“⁶

Ježíš, Syn člověka, má jiný druh moci než království světa.

Jeho život, smrt a vzkříšení ukazují rozdíl mezi *láskou k moci* a *mocí lásky*.

„Kristovo království je věčné, ne však proto, že používá více síly než jiná království, ale proto, že vládne bez násilí a tím k sobě přitahuje své poddané, aniž by se kdy uchýlovalo k nátlaku. **Ježíš nepřišel jen proto, aby vyhrál hru o vítězství dobra a o člověka, ale aby ji změnil... Přišel, aby přemohl zlo buď pouze láskou, nebo vůbec.**“

— *The Sonship of Christ*, s. 153, 154

„JEŽÍŠ JE JINÝ DRUH KRÁLE – S OBRÁCENÝM KRÁLOVSTVÍM.“

Tento Syn člověka nyní zaujímá trůn věčného království jako plnohodnotný člen lidské rasy. Představuje království, které stojí v ostrém kontrastu s říšemi světa.

Zatímco království světa, starověká i moderní, „fungují na základě moci a používají k šíření své vlády násilí, Syn člověka dosahuje své vlády prostřednictvím obětavé lásky“.⁷

Království světa používají k vládnutí násilí, bezpráví a nátlak.

Nejste unaveni z života v takovém světě? Dobrou zprávou je, že nebude trvat věčně.

„Tu nastane konec, až Kristus zruší vládu všech mocností a sil a odevzdá království Bohu a Otcí.“

— 1. Korintským 15,24

Ježíš je jiný druh krále – s obráceným královstvím. Syn člověka vládne láskou, dáváním a smlouvou.

Světový systém, jak ho známe, skončí v konečném důsledku „Křesťovské události“.

Syn člověka zahájí slavnou budoucnost nastolenou silou lásky.

MODLITBA DNE

Drahý Otče,

děkuji Ti, že jsi nám ukázal lepší způsob života – království postavené na lásce místo na moci. Nauč mě žít službou, odpouštět, když je mi ukřivděno, a bezpodmínečně milovat.

Amen.

OTÁZKY

- 1/ Co si myslíte o následujícím tvrzení: „Láska je vztahová dynamika, která vyžaduje minimálně tři osoby“?
- 2/ Proč si myslíte, že si Ježíš zvolil titul „Syn člověka“, a ne kterýkoli jiný?
- 3/ Jak se Boží království liší od království tohoto světa? (Viz Matouš 5–7.)
- 4/ Jak vypadá „moc lásky“ v kontrastu s „láskou k moci“?
- 5/ Co by znamenalo pro váš domov, církev nebo školu, kdyby se řídily principy Ježíšova království?

A large area of dotted lines for writing answers.

DO HLOUBKY

Čtete – Setkejte se se Slovem

Jak na vás působí následující biblické pasáže?

- Daniel 7,13.14.21.22
- Matouš 20,25–28
- Lukáš 23,33.34

Zamyslete se – Zůstaňte chvíli se Slovem

„Kristovo království je věčné, ne však proto, že používá více síly než jiná království, ale proto, že vládne bez násilí a tím k sobě přitahuje své poddané, aniž by se kdy uchýlovalo k nátlaku. Ježíš nepřišel jen proto, aby vyhrál hru o vítězství dobra a o člověka, ale aby ji změnil... Přišel, aby přemohl zlo buď pouze láskou, nebo vůbec.“

— Ty Gibson, *The Sonship of Christ*, s. 153, 154

„Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat. Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já.“

— Jan 13,14.15

„Láska má být základem každého našeho projevu. Láska je základem Boží vlády na nebi i na zemi a musí být také základem křesťanovy povahy.“

— Ellen G. Whiteová, *Perly moudrosti*, s. 22

Zareagujte – Promítněte to do osobního života

- Kde se ve svém životě spoléháte na sílu, kontrolu nebo postavení místo lásky?
- Vzpomeňte si na někoho, komu je pro vás těžké sloužit. Jak byste mohli napodobovat Ježíšovo služebné vedení v této situaci?
- Co by se změnilo, kdybyste věřili, že opravdová velikost znamená milovat hlouběji, ne vládnout silněji?
- Každý den v tomto týdnu si napište do deníku: „V Ježíšově království vypadá láska jako...“ a dokončete větu.

Modlete se – Přizvěte Boha k dílu

- Proste Boha, aby vám ukázal, kde používáte moc místo lásky, a aby vás naučil síle laskavosti.
- Modlete se o odvahu sloužit, místo aby vám bylo slouženo – ať doma, ve škole nebo ve svém církevním společenství.
- Pozvěte Ducha svatého, aby z vašeho života udělal živoucí znamení království, kde vládne láska.

Zkoumejte dál – Nepřestávejte růst

- Přečtěte si kapitoly 16, 17 a 18 knihy *The Sonship of Christ* od Tyho Gibsona.
- Přečtěte si kapitoly 1, 2 a 3 knihy *Myšlenky o naději* od Ellen G. Whiteové.

OSOBNÍ VÝZVA

Změňte scénář

Během následujících sedmi dnů zkuste vysledovat momenty, kdy cítíte touhu dokázat, co jste zač, ovládnout situaci nebo si vynucovat své řešení. Zastavte se a zeptejte se: „Co by místo toho udělala láska?“

Zvolte pokoru před pýchou, službu před mocí, odpuštění před odvetou.

Pokaždé, když reagujete jinak, měníte scénář tohoto světa a žijete podle hodnot Ježíšova království – království, kde vítězí láska, ne postavení. Nechť se vaše tiché skutky milosti stanou vašim největším projevem síly.

AKTIVITY

Aktivita 1: Obrácený trůn

Materiály

Židle (jako „trůn“), lepicí papírky, pera.

Pokyny

1. Umístěte židli doprostřed místnosti a připevněte na ni nápis „Trůn“.
2. Požádejte účastníky, aby na samolepicí papírky napsali slova, která si svět spojuje s mocí (např. *moc, sláva, bohatství*). Nalepte je na židli.
3. Poté diskutujte o tom, jak vypadal Ježíšův pozemský „trůn“ – jako kříž. Vyzvěte je, aby slova přilepená na „trůn“ nahradili hodnotami království, jako je služba, pokora, láska.

Uplatnění

Kříž je opravdovým důkazem Boží lásky. Velikost v Jeho království se měří tím, kolik dáváme a sloužíme, ne tím, kolik získáváme.

Aktivita 2: Síla laskavých činů

Materiály

Lepicí papírky nebo kartotéční lístky, pera.

Pokyny

1. Ve skupině si vymyslete malé „skutky Království“, které demonstrují sílu lásky (např. *pomoc spolužákovi, omluva, trpělivé naslouchání*).
2. Každý si vybere jeden a zaváže se, že jej bude během následujícího týdne prokazovat.
3. Až se příště setkáte, podělte se o příběhy toho, co se stalo.

Uplatnění

Když jednáme s něžnou láskou, projevujeme sílu, která skutečně mění svět.

KAPITOLA 6 V KOSTCE

Ježíš, Syn člověka, nám ukazuje království, jaké se nepodobá žádnému jinému. Jeho říše je královstvím, kde vládne láska, nikoli násilí.

Obrátil světové mocenské struktury naruby a ukázal, že nejmocnějším činem je sloužit.

V Jeho životě, smrti a vzkříšení zvítězila síla lásky nad láskou k moci. Následovat Ho znamená žít podle stejného pravidla: nechat lásku, aby byla naším zákonem, naší silou a naší korunou.

7

SYN ODLOUČENÝ OD BOHA

KLÍČOVÝ TEXT:

„Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.“

Izajáš 53,5

CO BY TO ALE PRO BOHA MOHLO ZNAMENAT?

Noční obloha kolem Abrama jako by houstla. Před ním na zemi ležela tři rozpůlená zvířata. Na cestě mezi kusy zvířat se objevilo kouřící ohniště a planoucí pochodeň, které prošly mezi rozsekanými zvířaty.

„V ten den uzavřel Hospodin s Abramem smlouvu.“

— Genesis 15,18

Ačkoli se nám takový obraz může zdát zvláštní, ba až barbarský, tento rituál byl starobylým a hluboce vážným způsobem, jak dát slib. Hebrejské slovo překládané jako „uzavřel“ je karat, což znamená rozříznutý. Slovo „smlouva“ je berith, což znamená pouto. Bůh uzavřel s Abramem pouto nebo smlouvu.

Osoba, která prošla mezi kusy zvířat, slíbila svůj vlastní život, aby splnila svůj slib.

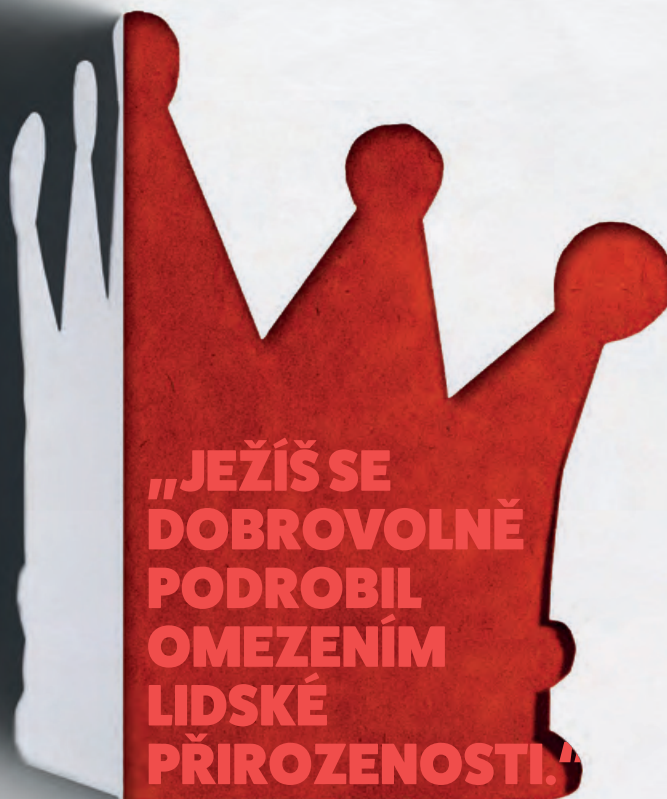
Všimněte si nyní, že to není Abram, kdo prochází mezi kusy zvířat. Je to Bůh!

Sděluje Abramovi: „Jsem Bůh, který dodržuje smlouvu za každou cenu, kterou by mě to stálo. **Dojde k oběti. Abrame, ale bude to Bůh, kdo bude rozříznut.**“¹

Co by to ale pro Boha mohlo znamenat?

Viděli jsme, jak tři osoby božství vždy existovaly v sebedarující lásce a přátelství. Nicméně podle smluvního zaslíbení by všichni tři členové této Trojice museli podstoupit „rozřezání“ nezbytné k zachování smluvní věrnosti padlému lidstvu.

„Mesiáš bude zabit a opuštěn...
On potvrdí smlouvu s mnohými...“
— Daniel 9,26.27 (B21)

„Smlouva, kterou Bůh uzavřel s Abramem a skrze Abrama s celým lidským pokolením, byla plně dodržena v Kristu, když byl dobrovolně ‚odříznut‘ od Božství. Boží věrná láska byla ‚potvrzena‘, když byl Kristus oddělen od důvěrného společenství, které definovalo věčné spojení tří živých osob nebeské Trojice.“

— *The Sonship of Christ*, s. 222.

Smlouva vyžadující Boží „rozřezání“ se odehrála ve dvou fázích obrovské oběti: vtělení a ukřižování.

Pavel píše: „Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním

z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži“ (Filipským 2,5–8).

Bůh vyprázdnil sám sebe. Tato fráze pochází z řeckého slova kenosis, které označuje vylévání obsahu něčeho. Bůh dobrovolně podstoupil ohromující proměnu své osobnosti a vylil se.

Před svým vtělením byl Ježíš naplněn obsahem, který Bohu přirozeně patří: všemohoucností, vševědoucností a všudypřítomností.

Ježíš se však dobrovolně podrobil omezením lidské přirozenosti. Nepoužíval svou božskou sílu k vlastnímu prospěchu. Zřekl se všemohoucnosti (Jan 5,30; Skutky 2,22). Zřekl se vševědoucnosti (Lukáš 2,52; Marek 13,32). Zřekl se všudypřítomnosti (Jan 20,17).

„Jelikož byl sám Bohem, mohl kdykoli uplatnit svou Božskou moc, ale poháněn láskou silnější než veškerý sobecký zájem se rozhodl tuto moc pro sebe nevyužít a raději se spoléhat na Boha, jak to měl udělat první Adam.“

— *The Sonship of Christ*, s. 227

Druhá fáze prolomení smlouvy přišla s Golgotou a křížem.

Ježíš se znovu podrobil omezením lidské přirozenosti, zůstal odříznut od božských sil, za konkrétním účelem: „v poslušnosti podstoupit i smrt“ (Filipským 2,8)

Co s tím má poslušnost společného? Podívejme se na celé vyprávění Písma. Jak vysvětluje Ty Gibson, „ta ‚poslušnost‘ Krista, o které Pavel hovoří, je věrnost smlouvě, ke které byli povoláni všichni lidé.“²

Každý lidský Boží syn před Kristem se hroutil pod satanovými pokušeními, a to i pod menším tlakem, než kterému čelil Ježíš. Od Adama po Izrael, od Davida až po vás a mě, všichni selhali. Přesto „Kristus zůstal věrný jako Boží Syn až do smrti. **Žádný stupeň tlaku ho nemohl donutit, aby si zvolil sebezáchovu před poslušností ‚smlouvě‘, kterou přišel ‚potvrdit‘ (Daniel 9,26.27)“.**³

Ježíš si zachoval věrnou lásku k Bohu a lidstvu, a to i tváří v tvář sebezničení.

Na kříži byl Bůh oddělen od Boha. Když se díváme na Golgotu, hledíme na tvář Boha, který skutečně miluje všechny ostatní víc než sebe sama.

„Podle tohoto vyprávění nebyla Ježíšova smrt na kříži obětí pohanského typu, ale takového druhu smlouvy, jejíž význam se v příběhu odkazuje na rituál rozřezání, který Bůh vykonal s Abramem. Kristova poslušnost až do bodu smrti byla vrcholným aktem smluvní věrnosti, nikoli vrcholným aktem usmíření. Tím, že se nechal odříznout od Božství, zůstal věrný starodávnému slibu.“

— *The Sonship of Christ*, s. 232

A tak Pavel píše: „Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán“ (Filipským 2,9–11).

„JEŽÍŠOVA
SMRT NA KŘÍŽI
OBĚTÍ POHAN-
SKÉHO TYPU,
ALE TAKO-
VÉHO DRUHU
SMLOUVY.“

Kristus znovu získal postavení právoplatného panství nad světem, které Adam ztratil. Skrze Něho jsme opět učiněni syny a dcerami Božími a svět je znovu přiveden pod správu lidstva.

„Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, jíž si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtví pro své hříchy. Milostí jste spaseni! Spolu s ním nás vzkřísil a spolu s ním uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši.“

— Efezským 2,4–6

Syn Boží, který nám zajistil místo, čeká na náš příchod. Ve Zjevení 3,21 nám dává tento slib: „Kdo zvítězí, tomu dám usednout se mnou na trůn, tak jako já jsem zvítězil a usedl s Otcem na jeho trůn.“

Když se díváme na Ježíše, Syna Božího, který byl za nás odříznut a poté povýšen, vidíme dokonalou integritu vztahu dosaženou ve všech směrech – Bůh k člověku, člověk k Bohu a člověk k člověku.

„KRISTUS ZNOVU ZÍSKAL POSTAVENÍ PŘÁVOPLATNÉHO PANSTVÍ NAD SVĚTEM KTERÉ ADAM ZTRATIL“

„Jemu, jenž nás miluje a svou krví nás zprostil hříchů a učinil nás královským kněžstvem Boha, svého Otce – jemu sláva i moc navěky. Amen.“

— Zjevení 1,5.6

MODLITBA DNE

Drahý Otče,

děkuji Ti, že jsi mě tak hluboce miloval, že jsi byl ochoten nechat se „odříznout“ od svého božství.

Děkuji Ti, že jsi byl věrný ve smlouvě místo mě. Pomoz mi věřit, že mě nic nemůže odloučit od Tvé lásky.

Amen.

OTÁZKY

- 1/ Co vás nejvíce dojíká na tom, že Bůh byl kvůli nám „odříznut“?
- 2/ Jak kříž odhaluje závažnost hříchu i velikost lásky?
- 3/ Proč byla smlouva naplněna obětí, a ne pomstou?
- 4/ Přečtěte si Filipským 2,5–8 v různých překladech. Co na vás v tomto textu nejvíce zapůsobilo?
- 5/ K čemu vás dnes kříž vyzývá, abyste se odevzdali?

A large rectangular area filled with a light gray dot grid pattern, intended for handwritten answers to the questions above.

DO HLOUBKY

Čtete – Setkejte se se Slovem

Jak na vás působí následující biblické pasáže?

- Izajáš 53
- Daniel 9,26
- Marek 15,33–39
- 2. Korintským 5,17–21
- Jan 19,28–30

Zamyslete se – Zůstaňte chvíli se Slovem

„Vtělení tedy nebylo pro Boha pouhou změnou zeměpisné polohy, ale spíše změnou jeho podstaty. Ten, který byl vždy jen Bohem, se stal člověkem; jeho božství sice zůstalo zachováno, ale nyní zahaleno lidskostí. Jeden z členů nebeské Trojice se doslova stal členem lidské rasy. Bůh se stal Synem Božím.“

— Ty Gibson, *The Sonship of Christ*, s. 227

„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

— Jan 3,16

„S Kristem bylo naloženo tak, jak jsme si zasloužili my. A to proto, aby s námi mohlo být nakládáno tak, jak si zasloužil on. Byl odsouzen za naše hříchy, na kterých neměl žádný podíl, abychom my mohli být ospravedlněni jeho spravedlností, na které nemáme žádnou zásluhu. Podstoupil smrt, která měla stihnout nás, abychom získali život, který patřil jemu. „Jeho jizvami jsme uzdraveni.““

— Ellen G. Whiteová, *Touha věků*, s. 12

Zareagujte – Promítněte to do osobního života

- Když si představíte kříž, jaké emoce se ve vás objevují – vina, vděčnost, úcta, naděje?
- Jak vědomí, že Ježíše na kříži držela láska, a ne hněv, ovlivňuje váš vztah k Bohu?
- Napište si do deníku: „U kříže vidím...“ a dokončete tuto větu.

Modlete se – Přivzte Boha k dílu

- Proste Boha, aby vám pomohl vnímat kříž ne jako vzdálenou událost, ale jako osobní pozvání ke smlouvě lásky.
- Modlete se za odvahu odpustit druhým, tak jako je odpuštěno vám.
- Pozvěte Ducha svatého, aby dnes ve vašem srdci oživil realitu „Dokonáno jest“.

Zkoumejte dál – Nepřestávejte růst

- Přečtěte si 19. kapitolu knihy *The Sonship of Christ* od Tyho Gibsona.
- Přečtěte si 78. a 79. kapitolu knihy *Touha věků* od Ellen G. Whiteové.

OSOBNÍ VÝZVA

Cena lásky

Obětující se láska se často zdá být příliš drahá – co se týče vynaloženého času, naší hrdosti nebo pohodlí.

Udělejte dnes něco, co vyžaduje skutečnou lásku: pomozte někomu, kdo vám to nemůže oplatit, vzdejte se něčeho cenného, abyste byli pro druhého požehnáním, odpusťte někomu, kdo vám ublížil, nebo projeďte milost, když je to nejtěžší.

Pokaždé, když si zvolíte tento druh cenné lásky, ctíte Toho, kdo za vás dal všechno.

AKTIVITY

Aktivita 1: Šarlatová nit

Materiály

Červená nit/bavlnka, nůžky a papírové kartičky.

Pokyny

1. Dejte každému účastníkovi kousek červené nitě.
2. Na kartičku napište jedno slovo, které představuje to, co Ježíš na kříži sňal (např. *vina*, *stud*, *strach*).
3. Uvažte si nit kolem zápěstí nebo Bible jako připomínku Jeho oběti.

Uplatnění

Šarlatová nit se vine celým příběhem Písma – od krve beránka na veřejích dveří v Egyptě až po Kristovu oběť na kříži. Symbolizuje smlouvu lásky, která se nikdy neporuší, ani když se to stane ze strany lidstva.

Při uvazování nitě kolem zápěstí nebo Bible myslete na to, že to není jen symbol toho, co Ježíš vzal, ale toho, co dal – odpuštění, pokoj a spásu. Nit nám připomíná, že Jeho láska nás poutá k Němu samotnému i k sobě navzájem. Každý z nás si nese svá zranění a osobní příběhy, ale v Kristu jsou tato oddělená vlákna vetkána do jednoho příběhu vykoupení.

Pokaždé, když nit uvidíte, připomene vám, co bylo obnoveno: vaše místo ve věčné smlouvě lásky.

Aktivita 2: Výměna

Materiály

Malé kartičky, pera a kříž (nebo obrázek kříže).

Pokyny

1. Na jednu stranu napište něco, co potřebujete Bohu odevzdat (např. *hněv*, *závislost*, *strach*).
2. Na druhou stranu napište, co Kristus výměnou nabízí (např. *pokoj*, *odpuštění*, *svobodu*).
3. Kartu položte k patě kříže a tiše se modlete.

Uplatnění

Kříž je místem, kde se všechno mění.

Až budete pokládat svou kartu, pamatujte: Ježíš vzal to, co bylo vaše – hřích, strach a stud – a dal vám to, co bylo Jeho – pokoj, svobodu a milost.

To je ta velká výměna: vaše místo zaujímá láska, abyste vy mohli věčně žít s Ním.

Věnujte několik minut ticha poděkování Ježíši za to, co s vámi vyměnil ve vašem životě, a požádejte Ho, aby vám pomohl žít jako někdo, kdo byl skutečně osvobozen.

KAPITOLA 7 V KOSTCE

Na Golgotě se Boží věrnost setkala s nevírou lidstva – a láska zvítězila.

Ježíš, Boží Syn, byl „odříznut“, abychom my mohli být přivedeni k němu. Kříž nesloužil k udobření Božího hněvu, ale k naplnění Jeho lásky.

Vidíme zde dodržanou smlouvu, zpečetěný slib a plně zjevené Boží srdce.

8

KLÍČOVÝ TEXT:

„Bůh jim chtěl dát poznat, jak bohatá je sláva jeho tajemství mezi pohany:
Je to Kristus mezi vámi, v něm máte naději na Boží slávu.“

KOLOSKÝM 1,27

„MOHL BY SE NA VÁS NĚKDO PODÍVAT A VIDĚT JEŽÍŠE?“

Joe byl alkoholik, který se zázračně obrátil na evangelizaci pořádané v jejich městě. Před jeho obrácením si lidé mysleli, že je beznadějný případ. Ale po jeho obrácení k novému životu v Kristu se všechno změnilo. Stal se z něj nejstarostlivější člověk, jakého kdy misie poznala. Ať už to byl úklid zvratků po alkoholikovi, kterému se udělalo nevolno, sycení hladových nebo drnutí špinavých koupelen, Joe dělal s úsměvem vše, co bylo nutné.

Jednoho dne, když ředitel misie kázal v kapli, přišel uličkou ke kazatelně muž. Poklekl, aby se pomodlil. Vtom začal hlasitě prosit Boha o to, aby se změnil. Muž opakovaně volal: „Bože! Dej, ať jsem jako Joe! Ať jsem jako Joe!“ Ředitel misie k němu přistoupil a zašeptal: „Synu, možná by bylo lepší, kdyby ses modlil: ‚Dej, ať jsem jako Ježíš.‘“

Muž se na ředitele zmateně podíval a zeptal se: „Je jako Joe?“¹

Mohl by se na vás někdo podívat a vidět Ježíše?

„Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši.“

— Filipským 2,5

Lidské vztahy jsou založeny na mocenské dynamice s potenciálem buď tuto moc zneužít, nebo ji zodpovědně využít k požehnání druhých. Boží Syn se „vydal na misi, aby zničil veškeré zneužívání mocenských dynamik a obnovil lidstvo k mocenské dynamice založené na lásce“.²

Ježíš je začátkem nového stvoření. Skrze Ježíše bylo a je lidstvo přetvářeno k obrazu Božimu – k obrazu věrné lásky.

Jak si ale můžeme přivlastnit smluvní lásku a mít naplněné vztahy, pro které jsme byli stvořeni?

„ÚLOHOU DUCHA SVATÉHO
JE USADIT SE V NÁS,
OSVOBODIT NÁS, OBNOVIT
NAŠI NEJLEPŠÍ PODOBU
SEBE SAMA.“

Potřebujeme Ducha svatého.

„Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího. Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch.““

— Jan 3,5,6

Genesis popisuje Ducha svatého jako přítomného při stvoření, vznášejícího se nad vodami (Genesis 1,2).

Ve vykupitelském převyprávění stvoření, které Jan popisuje ve svém evangeliu, je Duch opět spojován s vodou, větrem a počátkem nového stvoření (Jan 3,5–8).

Stejně jako byl Duch svatý úzce propojen s Ježíšem při stvoření, je zapojen s Ježíšem i v procesu znovustvoření.

Ve skutečnosti „lidská bytost je ze své podstaty obyvatelným tvorem a Duch svatý je obyvatelem, pro kterého jsme byli stvořeni“³ (srov. Genesis 2,7; Jób 34,14.15; Genesis 41,38; Jan 20,22; Efezským 2,22; 1. Korintským 6,19).

Úlohou Ducha svatého je usadit se v nás, osvobodit nás, obnovit naši nejlepší podobu sebe sama a obnovit smluvní identitu lidstva.

„A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich.“

— Ezechiel 36,26.27

Znovu a znovu jsme viděli, že Bůh je láska. Láska uplatňuje svou moc ve prospěch svobody a blaha druhých. Na tomto základu Bůh působí ve všech vztazích.

„Velkým cílem stvoření (...) je, aby lidstvo uplatňovalo ‚nadvládu‘ nad svou vlastní sférou existence v dobrovolném souladu s Božím charakterem.“

— *The Sonship of Christ*, s. 247

Duch svatý nás proto neovládá ani nás nenutí. Nepřepisuje naši svobodnou vůli a individualitu. Místo toho nám Duch svatý „svědčí“ o své smlouvě (Židům 10,15–18), která je zjevením Boží věrné lásky. Duch také prohlubuje naše vědomí Boží lásky, jak je dokázáno životem a smrtí Ježíše (Římanům 5,5–8).

Biblický příběh ukazuje, že Otec skrze Ježíšovu osobu koná něco, o čem Duch svatý svědčí v našich srdcích.

„Dílo Ducha svatého je důsledně zobrazováno jako vliv, nikoli jako násilí.“

— *The Sonship of Christ*, s. 250

Duch pomáhá, učí, utěšuje, usvědčuje, vede, zjevuje, svědčí, inspiruje, usiluje a vytváří společenství (Jan 14,16.17.26.27; Jan 16,8.13.14; Římanům 8,16; Židům 10,15; 2. Petrův 1,21; Genesis 6,3; 2. Korintským 13,14).

Služba Ducha je jemná, ale vytrvalá.

Jestliže se odevzdáme osobnímu, vnitřnímu vedení a kultivaci Ducha svatého, vyrosteme v lidi, pro které je láska určující silou každé myšlenky a činu, který vykonáme.

Jsme zváni do lásky, která existuje mezi třemi členy Božství – Otcem, Synem a Duchem svatým.

Když se ohlédneme zpět na celé vyprávění Písma, vidíme, že synovství Kristovo není důkazem Jeho metafyzického původu.

„DÍLO DUCHA
SVATÉHO JE
DŮSLEDNĚ
ZOBRAZOVÁNO
JAKO VLIV, NIKOLI
JAKO NÁSILÍ.“

„JEŽÍŠ JE SPÍŠE
SMLUVNÍM SYNEM
BOŽÍM, KTERÝ
NAPLŇUJE POSLÁNÍ,
VE KTERÉM
JSME SELHALI,
A OBNOVUJE BOŽÍ
OBRAZ V LIDSTVU.“

Ježíš je spíše smluvním Synem Božím, který naplňuje poslání, ve kterém jsme selhali, a obnovuje Boží obraz v lidstvu.

Bůh nás miluje tak hluboce, vášnivě a neochvějně, že se stal členem lidské rodiny, aby nás obnovil do jednoty se sebou samým.

„I když nikdy nemůžeme plně poznat, kým Bůh je, můžeme uvidět Jeho činy. I když nemůžeme znát Boží podstatu, můžeme znát Boží charakter. Můžeme zahlédnout, jak Bůh myslí, cítí a chová se. S neustále rostoucí jasností můžeme znát a prožívat Boží lásku. Můžeme běžet do světla Jeho úchvatné krásy a nikdy nevyčerpat jeho nekonečné bohatství.“

— *The Sonship of Christ*, s. 266

„... a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce mohli spolu se všemi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vší plností Boží.“

— Efezským 3,17–19

MODLITBA DNE

Drahý Otče,

děkuji Ti, že jsi mě stvořil k lásce. Kéž můj život skutečně odráží Tvou lásku ve všech mých vztazích. Kéž bych byl novým člověkem v Kristu.

Dnes se otvírám vlivu Ducha svatého, abych mohl být skutečně svobodný.

Amen.

OTÁZKY

- 1/ Co znamená, že Kristus žije v nás?
- 2/ Jak nás může osvobodit přebývání Ducha svatého v nás? (Viz Galatským 5,1.13–15.)
- 3/ Jak ovoce Ducha odráží Ježíšův život v nás? (Viz Galatským 5,22.23.) Jak můžeme viditelně odrážet ovoce Ducha v našem společenství?
- 4/ Jaké zvyky nebo obavy vám ztěžují působení Ducha a znemožňují, aby ve vás zářil Kristus?
- 5/ Jakým způsobem tato studijní příručka ovlivnila nebo změnila vaše chápání toho, kým jste v Božím smluvním příběhu?

A large area of dotted lines for writing answers to the questions above.

DO HLOUBKY

Čtěte – Setkejte se se Slovem

Jak na vás působí následující biblické pasáže?

- Jan 15,1–8
- Galatským 2,20
- Římanům 8,14–17.28–30
- Koloským 3,1–17
- 2. Korintským 3,17.18

Zamyslete se – Zůstaňte chvíli se Slovem

„Když se Bůh stal Synem Božím, proměnil samotnou realitu, svou realitu, aby nám v naší nouzi vyšel vstříc. Bůh to udělal pro vás. Pro mě. Stal se tím, kým nebyl, abychom se my mohli stát vším, čím máme být.“

— Ty Gibson, *The Sonship of Christ*, s. 268, 269

„Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě – to vše mocí Ducha Páně.“

— 2. Korintským 3,18

„Toto je jistý výsledek spojení s Ježíšem. Když rozjímáme o Jeho povaze, naše srdce jsou naplněna láskou, probouzí se touha stát se podobnými Tomu, kterého milujeme. Pohledem na Něj se měníme. Když Kristus přebývá v srdci, celá přirozenost se proměňuje... Kristův Duch, Kristova láska změkčuje srdce, zjemňuje duši a pozvedá myšlenky a touhy k Bohu a nebi.“

— Ellen G. Whiteová, *The Signs of the Times*, 13. ledna 1888, odstavec 11

Zareagujte – Promítněte to do osobního života

- „Mohl by se na tebe někdo podívat, a vidět Ježíše? Co by se muselo ve tvém životě změnit, abys mohl s jistotou odpovědět „ano“?”
- Kterou část Ježíšovy povahy si nejvíce přeješ, aby v tobě ostatní viděli?
- Napiš si do deníku: „Kristus ve mně znamená...“ a tuto větu zakončí denním postřehem nebo modlitbou.

Modlete se – Přizvěte Boha k dílu

- Proste Boha, aby vám pomohl projevit ovoce Ducha skrze vaše slova, činy a přítomnost.
- Modlete se, aby Duch ve vás pročistil všechno, co vám dosud brání odrážet Ježíšův charakter.
- Pozvěte Krista, aby ve vás žil, aby ostatní mohli zahlédnout Otcovo srdce.

Zkoumejte dál – Nepřestávejte růst

- Přečtěte si 20. a 21. kapitolu knihy *The Sonship of Christ* od Tyho Gibsona.
- Přečtěte si kapitoly 8, 9, 10 a 11 knihy *Cesta ke Kristu* od Ellen G. Whiteové.

OSOBNÍ VÝZVA

Budte viditelným evangeliem

Hledejte příležitosti k tomu, aby se mohlo ve vašem životě přirozeně projevit Boží poselství. Vyberte si jedno místo (domov, školu, pracoviště nebo online prostor), kde můžete svými činy zviditelnit Ježíše. Tam, kde jsou druzí lhostejní, vy projevujte lásku. Kde pocítíte frustraci, nabídněte trpělivost. Do vztahů a situací plných napětí vnešte pokoj.

Každé slovo laskavosti a každý skutek milosti odhaluje povahu Ducha svatého, který ve vás žije.

Umožněte druhým spatřit evangelium nejen v tom, co říkáte, ale i v tom, kým jste.

AKTIVITY

Aktivita 1: Viditelné ovoce⁴

Materiály

Papírky ve tvaru ovoce (vystřižnuté nebo koupené), fixy.

Pokyny

1. Přečtete si společně Galatským 5,22.23 nahlas.
2. Umístíte ovoce na stěnu označenou „Kristus v nás“.
3. Požádejte každého účastníka, aby si vybral jedno ovoce Ducha, u kterého chce, aby Ježíš podpořil jeho jasnější růst.
4. Na papírek ovoce si napište:
 - ovoce Ducha (např. *trpělivost*)
 - jednu konkrétní situaci, ve které chcete, aby toto ovoce bylo viditelné (např. „*s rodiči*“, „*online*“, „*ve škole*“).
5. Jakmile si každý popíše své ovoce, společně se modlete.
6. Vyberte si jednu osobu, za kterou se budete modlit. Modlete se dalších sedm dní za růst v ovoci, které si dotyčný napsal.

Uplatnění

Duch nás neproměňuje neviditelně. Když v nás žije Kristus, neseme ovoce, které ostatní mohou vidět a ochutnat. Tato aktivita nám připomíná, že zrcadlení Ježíše není abstraktní – ukazuje se ve skutečných volbách, skutečných vztazích a skutečných okamžicích.

Aktivita 2: Království v akci

Materiály

Papírové kartičky nebo proužky, pera, sklenice na vkládání kartiček/ proužků.

Pokyny

1. V malých skupinách si promyslete jeden jednoduchý skutek lásky nebo spravedlnosti, který může vaše skupina tento týden vykonat (např. návštěva někoho osamělého, napsání povzbudivých vzkazů, úklid veřejného prostoru nebo modlitba za vaše společenství).
2. Vložte všechny kartičky nebo papírové proužky do sklenice, pravidelně jeden vytahujte a společně si naplánujte, jak tyto aktivity zrealizujete.

Uplatnění

Synova láska se stává viditelnou skrze to, co společně děláme.

KAPITOLA 8 V KOSTCE

Být křesťanem znamená podílet se na životě Syna – milovat, jak miluje On, sloužit, jak slouží On, zářit, jak září On.

Smlouva je naplněna, když se na nás svět podívá, a uvidí Ježíše.

„Právě proto, že Ježíš
je potomkem ženy,
je Synem Božím.
Vtělení bylo aktem,
kterým se stal Synem Božím.
Přišel na náš svět,
aby v našem těle prožil život
smluvní důvěry v Boha –
aby žil jako my a byl nám příkladem toho,
jak vypadá pravé synovství.“

Ty Gibson

„Láska definuje,
co znamená být
skutečným člověkem.“

Ty Gibson

MOJE BIBLICKÉ TEXTY

Které biblické verše vám po tomto studiu utkvěly v paměti? Vyberte si tři nejdůležitější, vepište si je sem a naučte se je nazpaměť.

Grid of dots for writing.

MOJE MODLITBA

Napište si modlitbu, ve které Bohu řeknete, jak vás toto studium ovlivnilo a jak byste si přáli, aby jednal ve vašem životě.

Grid of dots for writing.

Ježíš, Syn Boží: Praktický studijní průvodce

Original Title: *Jesus, the Son of God: A Practical Study Guide*

©2026 Oddělení mládeže při Inter-Evropské divizi (EUD)

Církev adventistů sedmého dne

Schosshaldenstrasse, 17, 3006, Bern, Switzerland

youth@eud.adventist.org

Poznámka: Hlavní text v této studijní příručce je založen na knize *The Sonship of Christ* od Tyho Gibsona a byl z ní převzat se svolením autora.

Vedoucí oddělení mládeže EUD:

Jonatán Bosqued

Redaktor a projektový manažer:

Alexandra Mora

Autor hlavního textu:

Lynette Allcock Yoon

Autor dalších částí:

Alexandra Mora

Překlad:

Pavčina Hrachovcová

Odpovědná redaktorka:

Michaela Hrachovcová

Design:

Simon Eitzenberger, @desim_design

Layout:

Alexandra Mora a Isaac Chia

Obrázky:

shutterstock.com, unsplash.com,
pexels.com, Midjourney

K překladu biblických citátů byly použity:

Bible: Písmo svaté Starého a Nového zákona (včetně deuterokanonických knih): Český ekumenický překlad. 26. (17. opravené) vydání. Praha: Česká biblická společnost, 2019. ISBN 978-80-7545-092-0. (ČEP)

Bible: překlad 21. století. 10. opravené vydání. Praha: Biblion, 2022. ISBN 978-80-87282-82-3. (B21)

Povolení k tisku tohoto zdroje je uděleno pro místní použití ve sborech, mládežnických skupinách a pro další křesťanské vzdělávací aktivity. Obsah tohoto zdroje však nesmí být reprodukován v žádné jiné formě bez písemného souhlasu vydavatele. Obsah nesmí být žádným způsobem pozměněn. Všechna práva vyhrazena.

Tento zdroj doporučujeme použít pro Modlitební týden mládeže pro rok 2026.

Pro Církev adventistů s. d. vydal
Advent-Orion, spol. s r. o.
Roztocká 44/5
160 00 Praha 6 – Sedlec

1. vydání 2026
Vytiskla tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice
ISBN: 978-80-7172-3585

Strana 3

- ¹ Ty Gibson. (2018). *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, s. 36.

Jak co nejlépe využít tuto studijní příručku

- ¹ Ellen G. Whiteová, *Cesta ke Kristu*, s. 63. Převzato z egwwritings.org.

Úvod

- ¹ Ty Gibson. (2018). *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, s. 15.

Kapitola 1 | K čemu jsme byli stvořeni

- ¹ Zdroj: <https://abcnews.go.com/GMA/Family/wife-amnesia-accident-couple-dates-build-back-bond/story?id=55574758>
- ² Ty Gibson poukazuje na to, že vše, co se týká „synovství“, platí stejnou měrou i pro dcery. V biblickém příběhu je „synovství“ smluvním mechanismem pro sledování Kristovy linie. Navzdory mužskému rodu nejsou ženy vyloučeny z důsledků synovství, které budeme v této studii zkoumat. „Muži spolu se ženami jsou [v Bibli] reprezentováni nevěstou a ženy i muži jsou reprezentováni synovstvím“ (*The Sonship of Christ*, s. 15).
- ³ Ty Gibson. (2018). *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, s. 33.
- ⁴ Gibson, s. 64.
- ⁵ Gibson, s. 35.

Kapitola 2 | Synové Boží: Plán se odhaluje

- ¹ Zdroj: <https://becauseisaidiwould.org/i-will-come-back-for-lunch/>
- ² Ty Gibson. (2018). *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, s. 41.
- ³ Gibson, s. 56.
- ⁴ Gibson, s. 52, 53.

Kapitola 3 | Ježíš, Syn Boží

- ¹ Zdroj: <https://www.smithsonianmag.com/history/how-a-black-all-female-wwii-unit-saved-morale-on-the-battlefield-180981540/>
- ² Ty Gibson. (2018). *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, s. 71.
- ³ Gibson, s. 72.
- ⁴ Gibson, s. 73.

Kapitola 4 | Ježíš, Syn v evangeliích

- ¹ Ty Gibson. (2018). *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, s. 91.
- ² Gibson, s. 101.

Kapitola 5 | Ježíš, nový Adam

- ¹ Ty Gibson. (2018). *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, s. 174.
- ² Alice In Gray. (1997). *“More Stories for the Heart.”* Multnomah Publishers.
- ³ Gibson, s. 133.
- ⁴ Gibson, s. 163.

Kapitola 6 | Jesus, the Son of Man

- ¹ Ty Gibson. (2018). *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, s. 206.
- ² Gibson, s. 207.
- ³ Gibson, s. 210.
- ⁴ Gibson, s. 140.
- ⁵ Gibson, s. 148.
- ⁶ Gibson, s. 151.
- ⁷ Gibson, s. 156.

Kapitola 7 | Syn odloučený od Boha

- ¹ Ty Gibson. (2018). *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, s. 221, 222.
- ² Gibson, s. 229.
- ³ Gibson, s. 228.

Kapitola 8 | Žít, pro co jsme byli stvořeni

- ¹ Campolo, T. (1997). *More Stories for the Heart* (A. Gray, Ed.). Multnomah Publishers, s. 29.
- ² Ty Gibson. (2018). *The Sonship of Christ*, Colmenar Viejo, Madrid: Editorial Safeliz, s. 168.
- ³ Gibson, s. 245.
- ⁴ Pokud byste se chtěli ponořit hlouběji do tématu ovoce Ducha, doporučujeme vám podívat se na studijní příručku *Ovoce Ducha*, která je k dispozici ke stažení na <https://eudyouth.org/resources/the-fruit-of-the-spirit> ve dvanácti jazycích, včetně češtiny.

Tato studijní příručka zkoumá hloubku, která se skrývá za jedním z nejvýznamnějších titulů v Písmu: *Ježíš, Syn Boží*. Prostřednictvím rozvíjejícího se biblického příběhu objevíte Boha neochvějně lásky, který vstupuje do lidských dějin, aby obnovil to, co bylo ztraceno.

V osmi kapitolách budeme sledovat smluvní příběh Písma a setkáme se s Ježíšem jako věrným Synem, který žil život, jaký jsme my žít nemohli, převelice nás miloval a dal vše, aby nás přivedl domů. Úvahy doplněné prostorem k zamyšlení, vašim reakcím a modlitbě vám pomohou vidět Ježíše – a sebe – novými očima.

Dejte si pauzu. Pojdte otevřít první stránky. A znovu objevte, co znamená být Božím dítětem.

Církev adventistů
sedmého dne
INTER-EVROPSKÁ DIVIZE

Oddělení mládeže

Inter-Evropská divize Církve adventistů sedmého dne
Schosshaldenstrasse 17, 3006 Bern, Švýcarsko